

Z H M E Č E K

Uvnitř 10
nejlepších
fotek
z léta

1. místo:
DD Tuchlov

Milá Zámečata,

nikdy jsem neuměl pořádně nic namalovat. Ve výtvarce jsem nedostával zrovna hezké známky. Moje výkresy se na výstavních místech před vchodem do třídy nebo na stěnách moc neobjevovaly.

V domově jsem se podobným úkolům vyhýbal jako čert kříží. Malovat mě nikdy nebavilo, jedinou motivací mi bylo, že hodně takových kreslení bylo určených pro sponzory, kterým jsme mohli za něco poděkovat, před Vánocemi jsme Ježíškovi a jeho pomocníkům kreslili, co si přejeme najít pod vánočním stromkem a občas jsem namaloval hudební nástroj, když jsme žádali nadaci o finanční příspěvek.

Pamatuji si, jako by to bylo dnes. Jednou mi teta říkala, ať se nebojím a já se do toho pustil. Jedna barva lítala za druhou, pastelky střídaly fixy a vzniklo moje dílo do výtvarné soutěže. Tu tehdy vyhlásila firma, která vyrábí střechy. A představte si, že dokonce se můj obrázek nakonec vydražil a já tehdy dostal první peníze.

Později na základce jsem se naučil malovat ještě jednu věc, kterou mi pochválil i umělecky založený kamarád Pavel z děcáku a zároveň můj spolužák. Byly to tehdy novoroční ohňostroje nad městem.

Na ty je sice ještě brzy, ale protože už se barev a malování nebojím, to byste koukali, jakého draka jsme společně s mojí Eliškou nedávno vytvořili a pomalovali. Vyběhli jsme i s naším pejskem ven a řádili jsme s drakem jako malí. A tak by to mělo být! Pořádně si babí léto a přicházející podzim užijte venku a nebo se poděkou začtete do nového Zámečku plného zážitků a příběhů. Mějte se krásně!

Za celou redakci Zámečku vás zdraví

Lukáš Kotlár, šéfredaktor

VÁLKA BUDE DLOUHÁ

Nebo třeba ne, ale zatím to tak vypadá. A lidé z Ukrajiny, kterým Putin vybombardoval jejich domy, budou dále potřebovat naši pomoc. Může nás těšit, že Česko patří k zemím, které Ukrajině pomáhají nejvíce.

Budeme rádi, když se s ostatními podělíte o své příběhy, které se Ukrajiny týkají. Máte ve škole nové spolužáky z Ukrajiny? Nebo dokonce v domově? Zapojili jste se nějak do pomoci? Napište!

MŮJ UKRAJINSKÝ SPOLUŽÁK

Chodím do 7. třídy. Do naší třídy přišel Ukrajinec, jmenuje se Rošťa, utekl před válkou. Moc se s ním nebavíme, protože moc nemluví. Přišel k nám 22. 9. Každý den chodí na doučování z češtiny, aby lépe mluvil.

Roštovi je 19 let. Je vysoký a silnější. Má tmavé oči, hnědé vlasy. Nejvíce ze všech mu jde ruština. Je blízka jeho řeči. Bydlí na Kounici jako já. Ale ven spolu necho-díme. Potkávám ho jen v obchodě, po cestě ze školy a do školy a ve škole.

**Tomáš U. (12)
DD Horní Slavkov**

Kluci z „pastáku“ pomáhali na Pálavě

Začátkem srpna 2022 přišel na e-mailovou adresu ředitelky výchovného ústavu ve Velkém Meziříčí, pod který spadá i odloučené pracoviště ve Žďáře nad Sázavou, tento dopis, který byl ovšem pouhou kopií zaslanou jednomu ze zaměstnanců tohoto ústavu a byl vlastně takovou symbolickou tečkou za pracovním víkendem stráveným intenzivní činností na jedné z nejkrásnějších českých zřícenin. Dopis zveřejňujeme v plném znění:

Vážený pane Chrástě,

dovolte mi Vám ještě jednou poděkovat za výpomoc na hradě Děvičky, která proběhla minulý víkend 30.–31. 7. 2022 v oblasti CHKO Pálava. Velice si této pomoci vážíme. Kéž by bylo v této turbulentní době více takových obětavých lidí, jako jste Vy a Vaši chlapci, kterým není lhostejné zachování kulturního dědictví našeho národa a nebojí se přiložit ruku k dílu i bez finanční odměny.

Vím, že práce s mládeží není jednoduchá, a proto doufám, že pro Vaše kluky byla tato práce na hradě zajímavá a motivující. Prosím tedy o vyřízení poděkování z naší strany i všem zúčastněným dorostencům a panu vychovateli.

Ještě jednou díky a mnoho úspěchů ve Vaší prospěšné práci, kterou vykonáváte.

S přátelským pozdravem

Martin Kotásek, prezident spolku Památky Pálavy, www.devicky.cz

Stalo se dobrým zvykem, že chlapci z výchovného ústavu ve Žďáře nad Sázavou během prázdnin navštěvují různé brigády a snaží se vydělat si na svoje potřeby, ovšem letos několik z nich dokázalo, že dokáží pracovat i bez nároku na odměnu.

Na zřícenině hradu Děvičky, který se tyčí vysoko na pálavských kopcích, se již několik let spolek Památky Pálavy pokouší především pomocí sil dobrovolníků zachovat a částečně obnovit tuto jedinečnou kulturní památku. Spolek o víkendech organizuje pro dobrovolníky brigády, při kterých se jedná hlavně o vynášení původního stavebního materiálu, který zubem času a počasím spadl a zřítíl se na svahy kopce pod hrad.

Podobně pracovali i chlapci z výchovného ústavu, pod vedením 3 zaměstnanců ústavu, kteří se také do prací zapojili (R. Chrást, P. Adamec, F. Frčka), sbírali a vynášeli kusy 500 let starých cihel nahoru na hrad, kde budou použity k rekonstrukci okenních oblouků.

V průběhu dvou dnů se i přes sobotní deštivé počasí chlapci šplhali s těžkým nákladem vzhůru úzkou stezkou k hradu a prokázali, že dokáží i zadarmo udělat aspoň maličký kousek dobra pro celou společnost.

**vychovatel Radim Chrást
VÚ Velké Meziříčí – Žďár nad Sázavou**

Ochutnávka

Bra3 v domovech

Rubrika inspirovaná písničkou Bra3 našich kamarádů z kapely 05 a Radeček si získala vaše srdce a posíláte do ní stále nové příběhy sourozenců z děčáků, tentokrát z Tuchlova a Horního Slavkova.

10-60

Vaše příběhy

Příběhy o vašich radostech a trápeních rádi nejen čtete, ale i píšete. Tentokrát se Zámečku svěříla Eliška, která žila v DD Kašperské Hory, ale teď už je v DDŠ Měcholupy, Saša ze Slavkova a Karolína ze Šumperka.

28-31

Z „pastáku“ do Evropy

Holkám z VÚ Janštejn se podařil doslova husarský kousek. Jejich dobré skutky (pomoc seniorům a pejskům) byla po zásluze oceněna krásným „výletem“ do Štrasburku, kde si to užili nejen v Evropském parlamentu.

52

Patroni

Budeš brzy odcházet z děčáku? Čeká tě hledání bydlení, práce a další výzvy? Pomůže ti patron! Více na www.ipatron.cz a uvnitř Zámečku.

58-61

JOB START

Chceš si chceš najít práci snů, do které se budeš těšit? Přihlas se do našeho projektu JOB START, který jede během celého roku a účast je pro tebe zcela ZDARMA.

70-71

MY SAFE PLACE

Jonáš Motyčka ze Správneho startu vytvořil v Praze místo, které pomůže například těm, kdo opouští DD a mají namířeno do hlavního města. Nabízí bezpečí, klid, přátelství, službu a vzdělávání.

96

Zámeček podporují

Zámeček k vám sponzorsky
dovezla společnost

WWW.ZAMECEK.NET

Zámeček

Vydává Duha Zámeček pro dětské domovy a další zařízení pro děti v celé republice. Zdarma.

Evidenční číslo: MK ČR E 21583

Redakce:

Duha Zámeček, Frýdecká 16, 736 01 Havířov

Telefon: 725 595 417

E-mail: redakce@zamecek.net

Šéfredaktor: Lukáš Kotlár – 776 850 471

lukas.kotlar@zamecek.net

Levá ruka: Ondřej Polák – Helmut (onpolak@gmail.com)

Pravá ruka: Ivana Sobolová (ivana.sobolova@zamecek.net)

Webeditor: František Berger (frantisek.berger@zamecek.net)

Redakce: Natálie Sobolová a přátelé

Grafika: Robin Čais a Flík

Redakční rada:

Vladislav Sobol (předseda), vladislav.sobol@zamecek.net

Aleš Bureš (DD Klánovice)

Vladimír Bystrov (Bison&Rose)

Nadja Dittmannová (Spolu dětem)

Roman Hrůza (RHA Agency)

Jan Klusáček (CyberFox)

Martin Komárek (Deník)

Radim Koreš (DD Písek)

Martin Lánský (mediální expert)

Martin Lněnička (DD Dolní Počernice)

Vlastimil Mrva (Znojensko)

Václav Senjuk (publicista)

Terezie Sverdlinová (Nadace Terezy Maxové dětem)

HVĚZDY ZÁMEČKU

Jiří Košťál (Haidelberg a Duha)

Vydělal Duze Zámeček a partě kluků a holek z děcáků, která si říká Správná pětka, skoro půl milionu! Jako marketingový šéf společnosti Heidelberg měl za úkol zorganizovat její narozeninovou oslavu, což se mu povedlo dokonale. Akce proběhla na jedničku, všichni se dobře pobavili a navíc ještě vydražili obraz. Z očekávané částky několik desítek tisíc se výtěžek vyšplahl na neuvěřitelných 400 000 Kč!

Jak to Jirka dokázal? Čtete uvnitř Zámečku!

Milan Demeter (dříve DD Praha – Dolní Počernice)

Milan Demeter se stal jedním z finalistů kuchařské reality show MasterChef Česko 2022. Byl druhým vyřazeným z finálové TOP 16 a skončil na celkovém 15. místě. Milan vyrůstal v dětském domově Praha – Dolní Počernice a později začal pracovat jako pomocný kuchař ve školní jídelně. Porotce Radek Kašpárek mu dal druhou šanci a nabídl mu stáž v jedné z jeho nových restaurací, kde se stane jeho pravou rukou. Milane, držíme Ti palce v cestě za tvým snem.

Dominik Svoboda (vychovatel DD D. Počernice)

Strýc Dominik v létě ulovil zážitek na celý život! Na elektrickou kytaru si zahrál se známou kapelou Vypsaná fiXa. Jak to dokázal? Pomocí obyčejné cedule s otázkou: MŮŽU SI S VÁMI ZAHRÁT? „Nápad přišel už před asi 10 lety, kdy si na festivalu Votvínák vytáhla kapela Vypsaná fixa klučinu z publika, který si s nimi zahrál na pódiu. Bylo to neskutečné. Řekl jsem si, proč bych si nemohl zahrát taky?“. S kapelou si zahrál píseň Kostel Biohazard McDonald, kytaru mu půjčil známý kytarista Mejla.

Bohumila Sommerová (dříve DD Plzeň)

Před 27 lety utekla s bratrem Mirem od svého otce do dětského domova. V plzeňském DD vyrostla, díky péči vychovatelů a podpoře Nadace Terezy Maxové vystudovala konzervatoř a Vysokou školu múzických umění v Bratislavě a koncertovala na mnoha pódii. Dnes se stará o čtyři šikovné děti a těší se, až se po mateřské vrátí jako noční vychovatelka do plzeňského děcáku.

(Příběh Bohunky si můžete přečíst v Zámečku zezadu)

Fotosoutěž Zámečku LÉTO V DOMOVECH

2. místo:

DD Dagmar Brno

3. místo:
DD České
Budějovice

4. místo:

**DD Ústí nad Labem /
Severní Terasa**

5. místo:

DD Velké Heraltice

6. místo:

DD Kašperské Hory

Jak jsme nad Liptálem vypustili draky

Za sedmero horami a jedním polem,
stoje velký domov a stovka stromů kolem.

Mezi stromy, keři, trávou, vede potok křivolaký,
za potokem a za plotem hlídaj tety malé draky.

Už se zase vrátil podzim,
se svou krásnou paletou,
vypustíme naše draky,
běhat, skákat, dovádět,
snad to nespletou.

Aby místo draka v říjnu nebyl sněhulák,
nesmí chybět ani pravý podzimní táborák.

Tak už letí, vlají, plují až k bílému obláčku,
prosím, prosím neuleť mi, můj strakatý dráčku.

No a jak to dopadlo? Uletěl nám, to je jasné...

Jeninka, Lucinka a Mareček
DD Liptál

7. místo:
DD Liptál

8. místo:
DD Dubá-Deštná

9. místo:
DD Kralupy

10. místo:
DD Senožaty

BRA 3

Jsme jako moře a sůl,
to k sobě patří,
jsme spolu odjakživa,
jsme prostě bratři,
jeden pro druhého žijem.
Jsme jako židle a stůl,
ty spolu bývaj,

partáci Bodie a Doyle,
když časy zlý maj,
vždycky si záda kryjem.

Víme o sobě svý,
jsme spolu v dobrým i zlým.
Nemáme to za pár, ale za tři

- JÁ, TY, MY, jsme ti,
co k sobě patří.
Nemáme to za pár, ale za tři
- JÁ, TY, MY, jsme bratři.

Do Ameriky? Ale bez sourozenců!

Jmenuji se Diana a je mi 16 let. Mám 4 sourozence – Evu, Ester, Tomáše a Sebastiana. Tomášovi je 12 let, má velmi rád fotbal, je také drzý a výbušný. Ester je 8 let, má ráda tanec, je drzá a když jí něco řeknu, tak furt na mě křičí. Eva chodí tancovat s Ester do ZUŠ.

Naše spory jsou hlavně proto, že jsem o hodně starší. Proto si se sourozenci teď tolik nerozumím.

Diance je 14 let, má ráda fotbal a hlavně mě. Chtěly bychom se podívat do USA, to je náš velký sen.

Sebastiánovi je 22 let, má rád auta a hlavně Lidušku. A teď jsem na řadě já, já mám ráda své přátele a mou nejlepší kamarádku Dianku. Je pěkný, že se jmenujeme stejně, vždy se spolu smějeme.

DD Horní Slavkov

Diana U. (16)
DD Horní Slavkov

BRATŘI A SESTRY

Písnička Bra3 od našich kamarádů z kapely O5 a Radeček a redakční výzva spustila lavinu vašich příspěvků o tom, že sourozenci jsou to nejcennější, co v životě máte.

Děkujeme za fotky a texty, které jste nám poslali. Dnes přinášíme příběhy sourozenců z Tuchlova a Horního Slavkova. Jejich autorky Klára a Diana se můžou těšit na hezké odměny.

A my se těšíme, že se nám se svými příběhy ozvou další bráchové a ségry.

redakce@zamecek.net

Já hraju volejbal, brácha je fotbalový útočník a ségra půjde na gympl

Chci vám napsat pár slov o mně, mé ségre a bráchovi. Společně žijeme asi čtyři roky v DD Tuchlov, jsme tu moc spokojení. Předtím jsme byli v DC Milovice, tam se nám taky moc líbilo a rádi na časy tam vzpomínáme.

A teď už víc k nám. Já se jmenuju Klárka. Je mi devět let, chodím do čtvrté třídy. Od září jsem začala chodit na volejbalové tréninky, moc mě to baví a řekla bych, že mi to i jde. Jednou bych chtěla být trenérka. Mám staršího brácha Dominika, je mu jedenáct a chodí do páté třídy. Má hodně rád sporty, hlavně fotbal. Hraje za Kostomlaty a je útočník. Mám ještě starší sestru Janču, je jí dvanáct a taky

chodí do páté třídy. Ségra je hodně chytrá, asi půjde na gympl. Když si s něčím nevím rady, tak mi ráda pomůže.

I když se někdy hádáme, máme se moc rádi. Posílám vám ještě naši společnou fotku – napravo jsem já, uprostřed Domča a vlevo Janča.

Klárka (9), DD Tuchlov

Ztratila jsem všechno

Skoro celý život jsem bydlela s mamkou. Už od narození do mých sedmi let jsem žila ve špatných rodinných podmínkách. Můj táta mlátil mamku a hodně pil (pije doted'), neměli jsme moc peněz, protože mamka nechodila do práce, jelikož byla doma s mojí malou sestrou.

Táta skoro všechny peníze propil nebo házel do automatů a ještě horší věci. Moje mamka se snažila to všechno trpět jenom kvůli nám, abychom měli kde bydlet a hlavně abychom měli rodinu pohromadě.

Když mi bylo sedm, tak se mamka rozešla s mým tátou a my jsme začínaly nový život. Našla jsem si kamarády rychle, ale byl to ten problém, že byli o hodně starší a dělali špatné věci. Mamka si po roce a půl našla nového přítele a po nějaké době jsme se k němu na-

stěhovali. Byla jsem našťavaná na mamku, že nechci opustit svoje kamarády, protože jsou jako moje rodina. Ale mamka to ignorovala. Postupem času začala ignorovat mě celou. Věnovala se sestře, příteli a jeho synovi a já si připadala ukřivděná.

Začala jsem to mamce vyčítat a hodně jsem se s ní kvůli tomu hádala, protože jsem taky chtěla mít pozornost. Docházely jsme pravidelně na OSPOD a paní, co mě tam měla na starost, doporučila mojí mamce umístění do střediska výchovné péče, kde jsem byla 2 měsíce. Na nějakou dobu to ustalo, když jsem se vrátila. Potom to ale začalo znovu, tak mě tam mamka na 4 měsíce vrátila.

Od druhého pobytu to šlo z kopce a můj život se mi začal vymykat z rukou. V deseti letech jsem byla umístěna do DPL Opařany, kde

jsem oslavila své jedenácté narozeniny. Když jsem se vrátila, tak to bylo horší a horší, za půl roku jsem šla bydlet k tátovi, kvůli neshodám doma u mámy. To byl ten zlomový bod.

Začala jsem pít alkohol, kouřit, bavila jsem se se špatnými lidmi a můj táta mě v tom kryl. Byla jsem umístěna do diagnostického ústavu Homole a tam jsem byla tři měsíce, jenomže jsem odtud utekla a měla jsem jít do DDŠ.

Nechtěla jsem tam jít, tak jsem se začala snažit a chovat se dobře. Byla jsem jedno z nejlepších dětí na skupině. Jednoho dne si mě paní etopedka vzala stranou a oznámila mi, že budu umístěna do Dětského domova v Kašperských Horách, ale do rodinky ve vesnici poblíž, v Chanovicích.

Byla jsem šťastná a těšila jsem se na nové děti a vychovatele, jenomže to štěstí opadlo zhruba po pár měsících, co jsem do DD nastoupila. Hodně mi tu nadávali a posmívali se mi a já na tom byla psychicky špatně. Asi po půl roce jsem si ve škole našla kamarádku Simonu a mám jí doteď hodně ráda.

V zimě 2021 jsem se začala bavit s jednou romskou partou a zase jsem našla sebevědomí, ale spadla jsem zpátky, kde jsem byla. Začala jsem se hodně prát, hulila jsem trávu.

Měla jsem jít do DDŠ, ale moje mamka se za mně přimluvila a já šla na zkoušku k ní. Od mamky jsem utekla. Policie mě převezla zpět do dětského domova a odtud jsem před dvěma měsíci utekla znovu. Teď se mi hledá DDŠ.

Musím přiznat, že i přesto všechno, co jsem

si prožila, ničeho nelituji a jsem vděčná za lidi, které mám ve svém životě, hlavně za ty, kteří mě i přes to všechno neopustili a jsou tu se mnou pořád. Lidé by si měli uvědomit, co všechno mají, dřív než o to přijdou a taky být vděční za svou rodinu, když o vás má zájem. Já už tu možnost tolik nemám, sice jsem s mamkou ve spojení, ale nikdy to není tak jako v rodinách mých kamarádů nebo známých.

Strašně moc bych si přála, aby to s mojí mamkou mohlo být, jako když jsem byla malá, ale co se stalo už nevrátím a její důvěru zpět nezískám, stejně jako ona mou.

Jenomže teď za tím vším udělám tlustou čáru a začínám od znova.

**Eliška Z., DD Kašperské Hory
dnes už DDŠ Měcholupy**

Nejdřív kadeřník, pak New York a Tokio

Jmenuji se Alexandr a je mi 14 let. Jsem v 9. třídě, pak jsem chtěl jít na zdravku na zdravotního maséra. Ale pak jsem si uvědomil, že bych to nemusel zvládnout, myslím, že by mě tam nevzali.

Tak jsem se rozhodl, že půjdu na kadeřníka do Karlových Varů. Udělám tříletý obor s maturitou. Učím se celkem dobře. Dříve jsem byl 7 let na základce s nejlepšíma kamarádka, pak jsem přestoupil na speciální školu, ale nepotřebuji žádnou zvláštní péči a nemám žádné IVP, takže by mě tam určitě vzali, na kadeřníka. Můj nejoblíbenější předmět je angličtina a nejhorší jsou matematika a chemie.

V budoucnosti mám velké plány. S dvěma nejlepšími kamarády chci procestovat svět. V 18 letech bychom chtěli do Francie, ve 20 do Anglie, ve 22 do New Yorku, ve 24 do Dubaje

a ve 26 do Tokia. Chci prostě poznat svět. Budu pro to dělat maximum.

Alexandr O. (14)
DD Horní Slavkov

Jak jsem do toho spadla

Ani nevím, kde začít. Pomalu nevím, jak a proč se to stalo.

Bylo toho na mě strašně moc a potřebovala jsem uniknout realitě. V tu chvíli **to** byla moje jediná možnost. V ten den se vše změnilo. Ten den byl před třemi roky zpátky.

Dodnes toho dne lituji, protože vím, že bych jinak nebyla tam, kde jsem. Hodně mi to sebralo a taky hodně dalo.

Čím déle **to** bylo, tím dávka byla větší a větší. Nalhávala jsem sama sobě, že jsem **na tom** ještě dobře a že můžu kdykoliv přestat. Podléhala jsem **tomu** víc a víc. Zjistila jsem, že se **z toho** umí udělat lehce velké peníze. Začla jsem **s tím** pracovat, začala jsem se objevovat na místech, kde se **to** vyrábí a bylo to pro mě něco jako denní rutina.

Pak přišel den, kdy mě dovezli sem do DDŠ Šumperk. Měsíc jsem nebyla doma. Po dvou letech a půl to byla moje nejdelší pauza **od toho**.

Náhodou jsem to zvládala líp, než jsem si myslela. Přišly velké prázdniny a já jela domů. Myslela jsem, že odolám a vše zvládnou. Hned další den jsem však neudolala a začala jsem **s tím** manipulovat ještě víc než předtím. Víc prodávat. Pak přišel den, kdy jsem byla zoufalá s tím, že mi **to nedělá to**, co **předtím**. Zjistila jsem, že si **to** musím dát jiným stylem. Tak jsem si to dala nitrožilně a v ten den jak kdybych tomu propadla ještě víc.

Bylo mi nejhůř a zároveň nejlíp. Spadla jsem **do toho** ještě víc. Pak přišel den, kdy jsem u sebe měla dva a půl gramu. Dávala jsem si **to** po menších dávkách, ale za noc to bylo pryč..

Pak mě přivezli zpět do domova dříve, než

bylo plánované. Dva týdny jsem tu byla **bez toho**. Už jsem to nezvládala, tak jak předtím. Ale pořád jsem se snažila to tak nějak zvládat. Bylo toho na mě strašně moc a potřebovala jsem opět cítit tu svobodu. Utekla jsem na dva týdny, ale pak mě chytili.

MÁLEM MĚ TO ZABILO?

Příslušníci Policie ČR mě chytili a odvezli na stanici, vyslechli mě atd. a z ničeho nic jak kdybych začala šílet, klepala jsem se a neovládala se. Přijela pro mě rychlá záchranka a jela jsem do nemocnice. V ten den jsem si řekla a dost. Od té doby jsem zpátky v DDŠ Šumperk a snažím se **z toho** dostat. A doufám, že to zvládnou, dělám to sama pro sebe. Hrozí mi léčebný ústav.

Uvědomuji si, že člověk pokud sám nechce, nedostane se **z TOHO**. Je to strašné, ty stavy v mé hlavě **bez toho**. Je to horší než **s tím**...

Snad to zvládnou.

Karolína T. (9. třída), DDŠ Šumperk

Kromě fotek jste nám poslali i skvělé akční příběhy o vašich letních dobrodružstvích. Ty, které napsaly děti, jsme vyhodnotili a nejlepším autorům posíláme hezké ceny. Přihlíželi jsme i k fotkám, které jste k textům dodali.

Tady je pořadí:

1. místo:

Laura, VÚ Janštejn
Jakub, DD Tuchlov
Mirka a Míša, DD Č. Budějovice
Míša F., DD Volyně

2. místo:

David, DDŠ Bystřice p. H.
Marianna G., DDŠ Šumperk
Viktorie O., DD Horní Slavkov

3. místo

Pepa Malík, DD Dagmar Brno
Radka H., DD Litovel
Filip, DD Velké Heraltice

Čestné uznání:

Nelinka, DD Zruč nad Sázavou
David Čonka, DD Dagmar Brno

Výtvarná část:

Daniel H., DD Horní Slavkov
Ester V., DD Horní Slavkov

Prázdninový potůček

Posílám vám fotku z výletu na hrad Český Šternberk. Bylo tu moc hezky. Přála bych si být aspoň na chvíli tou princeznou, která tu bydlela a vyzkoušet si, jaké by to bylo.

Počasí nám přálo až moc, bylo „strašný“ horko. A pak se objevil on – potok. I přestože byl výlet moc fajn, tak tenhle potůček byl pro mne záchranou. Byl to můj největší zážitek...

Moc vás všechny zdravím.

DD Zruč nad Sázavou

Nelinka (8)
DD Zruč nad Sázavou

Do Mirakula s Dejme dětem šanci

Jsem Kuba z DD Tuchlov a tohle je můj nejlepší zážitek z prázdnin.

Jeden den, když jsme dělali oběd, tak k nám přišla teta z 2. skupiny a řekla nám, že za pár dní pojedeme na výlet do Mirakula. Já a všichni ostatní jsme se moc těšili.

V den odjezdu jsme si zabalili pití, svačinu, plavky, ručník a vyrazili. Po 2 hodinách jsme dojeli do cíle. Vše šlo rychle, protože vstupenky jsme měli u sebe, takže nám je jenom zkontrolovali a šli jsme dál. Bylo velké horko, tak jsme zamířili hned do vodního parku. Měli jsme štěstí, že tam byly šatny, protože tam bylo lidí jak mravenců v mraveništi. Bylo nám takové vedro, že jsme odložili batohy a skočili do nejhlubšího bazénku, který měl asi jenom 30 cm.

Po tom, co jsme se osvěžili, jsme si šli zahrát na babu. Já jsem se schoval pod vodopád a bylo to docela dobré místo, protože když kolem mě prošel Karel, tak si mě ani nevšiml. Když nás to už nebavilo, tak jsme šli na želatinu, což je taková trampolína, která ale skáče míň, než klasická „trampoška“. Tam jsme moc dlouho nevydrželi, a tak jsme šli na obří houpačky, které byly asi 12 metrů vysoké.

Kdybychom mohli, tak jsme tam snad celý den, ale chtěli jsme si to projít celé. Šli jsme tam, kam nás vedly nohy, a došli jsme k hradu. Já jsem šel na klouzačku, která vedla do sklepů hradu, a pak jsem vylezl na nejvyšší vrchol. Dál jsme navštívili mirakulskou zoo. Doslova jsme šileli, když jsme zjistili, že můžeme jít ke kozám a pohladit si je. Po cestě jsme narazili na dvorek, ve kterém byla umělá zvířátka a rozprašovač vody, který byl zapnutý až do té doby, dokud

jsem nepřišel k rozprašovači já. Tomu se říká smůla.

Ostatní si prohlíželi zvířata a já jsem poprosil tetu, jestli můžu jít na šlapadla, která byla hned vedle. Teta mi to povolila, hned jsem vystartoval jako rychlík a půjčil si šlapadlo. Po chvilce přišli další dva kluci, Kája a Luky, a zase jsme hráli na babu. Radost mi udělalo i to, že jsem tu potkal kamarádku z bývalé školy, se kterou jsme si popovídali.

Na zpáteční cestě jsem koukal na film a hrál hry s kamarády. Byl to moc fajn den a věřte mi, že na tenhle výlet jen tak nezapomenu. Moc děkuju za všechny nadaci Dejme dětem šanci, díky které jsme mohli Mirakulum navštívit!

**Jakub (12)
DD Tuchlov**

Moje léto: DofE a závody!

Před čtyřmi měsíci jsem byl zařazen do programu DofE – Mezinárodní cena vévody z Edinburghu. Jde o to, že musím plnit úkoly, které jsem si sám zadal a pak si je musím zapsat do počítačového programu. Teď plním bronzovou úroveň.

V době letních prázdnin jsem dva z mých úkolů splnil.

V oblasti pohybu cyklistiku a v oblasti dobrovolnictví jsem hlavně pomáhal a uklízel.

V létě jsem taky jezdil po celé České republice na automobilové závody, kde jsem dělal pořadatele. Hrozně moc mě to baví. Chtěl bych se vyučit automechanikem. Miluju od mala auta, jednoho dne si

udělám vlastní dílnu, kde budu opravovat auta zákazníků.

David, DDŠ Bystřice p. H.

Velký zážitek: Dny NATO!

Můj poslední velký zážitek byl, když jsme byli s panem vychovatelem na výletě v Ostravě na Dnech NATO. Nejvíc mě bavilo prohlížet letadla, stíhačky a další vojenskou techniku. Na obloze prolétávaly letadla a dělaly hrozný hluk. Bylo to moc zajímavé! Přál bych i ostatním takový zážitek!

Honza, DDŠ Bystřice p. H.

Pro štěstí

O prázdninách se mi nejvíce líbilo na výletě v Českém Krumlově v podzemí Grafitového dolu.

Jela jsem tam vláčkem a měla jsem lampičku, plášt a holínky. Všichni jsme se namalovali po obličeji grafitem, abychom měli štěstí.

**Veronika
DD České Budějovice**

Mirka v láhvi

O prázdninách se nám líbilo v 3D muzeu v Českém Krumlově. Byla to velká legrace, moc jsme se smáli a všichni jsme si udělali hodně fotek.

Mirce se nejvíce líbilo v láhvi a Míša si užila namalované afro vlasy. Max si udělal fotku jako od moře.

Mirka a Míša, DD České Budějovice

Není písek jako Písek

V sobotu 18. června navštívila naše skupina RB IV spolu s tetami Laser arénu v Písku. Tento výlet jsme měli naplánovaný od Vánoc.

Ráno jsme vyrazili autem od domova. V Písku jsme zaparkovali na parkovišti u výstaviště a šli jsme přes kamenný most směrem na Velké náměstí. Byli jsme tam brzy a stačili si prohlédnout náměstí.

Všichni jsme se hodně těšili a konečně jsme byli v aréně. Obsluha nám každému dala vestu s laserovou zbraní, vysvětlila nám, jak se střílí, na co máme mířit... A začali jsme. Všem se akčnost hry velice líbila a všichni jsme byli spokojení.

A pak nastalo „není písek jako Písek“. Prohlédli jsme si velké pískové sochy, které se každoročně tvoří na březích řeky Otavy

v městě Písku. Bylo velké vedro, které jsme využili ke koupání v blízkých Katovicích. Na DD jsme se vrátili všichni unavení, ale plní dojmů. K jídlu jsme měli důrum – také bezva.

Míša F. (17), DD Volyně

Brněnské prázdniny

Trošku jsem se napil

Naše rodinka jela do Mohelna do kempu. Nejlepší tam byly pomazánky. Každý den jiná. Žlutočervenomodrý tobogán byl úplně nejlepší. Učili jsme se tenis a lézt po lezecké stěně. A moc bych si přál mít v domově minigolf, moc mě bavil, i když jsem skončil na posledním místě. Štěpánka s Gábou byly taky na posledním místě. Takže mně to nevadilo. Před prázdninami jsem byl ještě v Bulharsku, moře jsem viděl poprvé. Velké dobrodružství byl let do Varny, protože děti měly letenky jinde jak tety. Trošku jsem se bál, Davídek se bál víc. Moře bylo úplně nejlepší a trošku jsem se napil.

Pepa Malík [8]

Zase jsme chodili moc

Byla jsem v Peci pod Sněžkou na táboře. Denisa nebyla hodná. Já jo, ale trošku zlobila jsem. Chodili jsme do velkého kopce, pořád schody, schody, a to se mi nelíbí. Pak jsem byla s celou rodinkou v Jeseníkách. Jeli jsme lanovkou, teta Renča se bála a já ne. Strejda Honza se taky nebál. Zase jsme chodili moc. Saša vždycky ještě spí. Místo školky jsem byla v Bulharsku. Vlny v moři byly. Měla jsem rukávky. Hranolky a smažený sýr mňam. Pak už Sašena nespala.

Gábinka Košťálová [6]

Nejlepší byli pavouci a hadi

Jeli jsme rychlíkem a viděli jsme v Podivíně vystupovat nočního strejdu Jaru, jel z domova domů. On nás neviděl, to nám bylo líto, tak jsme mu volali. První noc jsem spala s tetou lvou, pak s bráchou a nakonec s tetou lvet.

Už umím stát na paddleboardu a nebojím se. Musím ho mít přivázaný za nohu. Nesměla jsem utopit pádlo. Chtěla bych počítač. Ten jsme s sebou neměli. Nejlepší byli pavouci, leguáni a hadi. A taky podvodní tunel s velkýma rybama.

Deniska Micová [8]

Růže jsem nosil Monice

Nejdřív jsem byl v Bulharsku, bylo tam dobré jídlo. Super bylo, jak jsme na nafukovacím kruhu jezdili po umělých vlnách. Mám hezké fotky. Moře jsem se nejdřív bál. Kvetly tam růže, všechny barvy a pořád jsem je trhal a teta se za to zlobila. Nosil jsem je k večeri Monice. Moře bylo hodně daleko, velký kopec nazpět. Žraloci tam nebyli. Delfíni taky ne. Mám několik mušliček a kamínků. Pak jsem jel na dlouho do Dvora Králové, tam jsem byl strašně moc hodný. Už si to moc nepamatuju. A včera jsem se vrátil ze Starého Města. Líbilo se mi, jak jsme se rozdělili a každý se měl dostat sám zpět na ubytování. S tetou lvet jsme jeli vlakem, ale on měl zpoždění a přijeli jsme jako poslední. A v Kunovicích jsme byli v letadle, kterým letěli hokejisti, když vyhráli. Bylo tam moc starých letadel.

Davča Čonka (7)

Pepa ječel na celý les

Na dovolené se mi líbila stezka odvahy. Byli tam bubáci. Bylo to v Mohelně. Šli jsme po tmě. Na zemi svítily svíčky. Viděl jsem kostru a strašidla. Držel jsem se za ruku tety Moniky a Julči a nebál jsem se. Teta Zuzka seděla v bezpečí u ohně. Pepa taky ječel na celý les. Velkej Petr nesl na zádech Pepu. Spali jsme v chatě, všichni kluci dohromady. Plavali jsme, byl tam tobogán a poklad. Líbilo se mi tam. Chci tam jet ještě jednou. Příště chci jet dodávkou a i ji řídit. A s ostatními tetami. Mohla tam být diskotéka, ale nebyla.

Petr Malík (8)

Jak to dopadne?

Tak trochu vám povím o mých prázdninách.

V tu dobu jsem byla na Svatém Kopečku v Olomouci a tam jsem měla být do 13. července. Pak si mě mamka vzala na prázdniny a dva dny jsem byla doma s rodinou. Zase začala chodit ven s kamarády. Dost jsme si to užili. Potom sem šla na 14 dní k sestře a švagrovi. Jezdili jsme na takovou zahradu (Halenkov). Pak jsem zase byla chvíli doma s mamkou a s mojí mladší sestrou a chodily jsme hodně na koupáky. Ale potom jsem dělala i trochu blbosti, protože mě hodně naváděli kamarádi a já jsem je poslechla, protože mě na nich prostě záleží. Ale jinak o prázdninách jsem se také seznámila s jednou kámoškou, která je moc fajn a hodně mi pomohla. Za to jsem ráda.

O prázdninách jsem jela i za tatškou do Brna. Bylo to 25. července. Ale tam jsem většinou jezdila jen na víkend, vždy od pátku do neděle. Většinou jsem tam jezdila skrz alimenty. Ale i tak jsem si celkově celý prázdniny užila.

Prázdniny byly fajn. Sice bylo i trochu toho smutku, ale tak to bývá. Záčátkem srpna k nám přijela švagrová z Břeclavi. A ten den večer pořádali u nás letní kino. Celá rodina se šla podívat, byla tam zrovna nějaká komedie...

....a 1. září 2022 jsem jela do DDŠ Šumperk a vše jsem si začala uvědomovat. A dál...

nevím, jak to se mnou dopadne, ALE mám jeden cíl: Jít zpět domů.

Aneta Bujková
(7. třída)
DDŠ Šumperk

Nic špatného

Prvního července jsem jela domů na prázdniny. Byla jsem doma skoro celé prázdniny, prostě jsem si je užila.

Jezdila jsem na výlety, chodila jsem často na koupaliště. Večer bývalo promítání filmů. Doma jsem pomáhala mámě. Strávila jsem hodně času se sestrou. Chodily jsme po obchodech nakupovat. Teď, jak už jsem větší, mám se ségrou lepší vztah. Hodně jsme si toho společně užily přes prázdniny.

Jsem ráda, že to dopadlo dobře. Jsem ráda i za to, že jsem nic špatného doma neprovedla. S mámou jsme také k sobě byly mnohem blíží než dřív, celkově jsem za to ráda.

A hlavně: Moje sestra má malou dceru, které je skoro půl roku. Mám ji moc ráda. Když ji mám na rukou, hned hezky usne. Pořád se na mě usmívá. Změnila mě tím svým srdíčkem, je to moje všechno. Díky ní jsem to zase já, je to můj malej andílek...

Prázdniny byly super v tom, že doma jsme všichni byli spolu. Vymýšleli jsme si hry, vařili jsme, všechno jsme dělali společně. Trošku jsem si oddychla od holek tady z dětského domova.

Doma jsem déle spala, prostě doma je to lepší.

Marianna
Gurgulová
(8. třída)
DDŠ Šumperk

Jak jsme si užili Jeseníky

Líbil se mi výtah v termálech a bazén. Na pobytu při přípravě jídla jsem pomáhal loupat cibuli a česnek. Taký za mnou přijela teta Liduška a přivezla mi bonbony.

Tomáš G. (10)

Mně se líbilo okolí apartmánu i ubytování. Parádní bylo koupání v bazénu. Také jsme byli v zámku, v muzeu v Rapotíně a v MINIZOO. Tam se mi nelíbilo, nebylo čistě.

Mirek B. (11)

První den jsme začali vybalovat věci a seznamovat se s okolím. Druhý den jsme byli ve Velkých Losinách na bazéně. Tam jsme si to velice užili. Také jsme navštívili velice pěkný zámek ve Velkých Losinách. Ve čtvrtek jsme byli v bludišti v Rapotíně. A na celém pobytu se mi líbilo to, že jsme měli na pokoji televizi s wifi. A také se mi líbilo muzeum sklárny v Rapotíně.

A ještě mi chutnala tetina jídla.

Elena B. (12)

Na prvním dni se mi líbilo, jak jsme se seznamovali s okolím. Druhý den jsme jeli na bazén do

Velkých Losin. Tam jsme si to velmi užili. Třetí den jsme jeli do Rapotína do muzea a tam se mi také velice líbilo. Čtvrtý den jsme byli v MINI ZOOPARKU. To nebylo nic moc a nedozvěděla jsem se nic nového. Nejvíce se mi asi líbil ten bazén a muzeum a také mi velice chutnala jídla, která teta uvařila.

Radka H. (17)

„Byli jsme na pobytu v Loučné nad Desnou – Rejhotice. Byl to červený

„barák“ se zahrádkou. Bylo to super. Krásné pokoje i sprcha. Nejvíce se mi na tom líbilo, že v pokoji byla televize s wifi. Pak se mi líbilo i cestování vlakem. Byli jsme ve Velkých Losinách na zámku, v Rapotíně v muzeu sklárny. Příjemné byly i večerní procházky po lese. Paní vychovatelka Dlasková nám vařila a jídla byla moc dobrá, povedla se jí...”

Nikola Z. (17)

Štěpán super, Řadov nic moc

Moje léto začalo příměstským táborem Nový Řadov. Popravdě se mi tam moc nelíbilo, ale něco bylo fajn. Například, byly tam dobré kámošky. Když jsem přišla domů, jela jsem k tátovi. Na pět dní. A potom jsem přijela domů. Byla jsem si zabalit na další tábor – Svatý Štěpán. Byl to nejlepší tábor, vše se mi tam moc líbilo. Byla jsem tam s mou nejlepší kámoškou Dianou. Známe se 4 a půl roku.

Když jsem přijela domů, byla jsem moc smutná, protože mi chyběly všechny ty zážitky z tohoto tábora. Potom jsem si šla zase zabalit na další tábor. No spíš to tábor nebyl, byly to lázně Kynžvart. Tábor byl odpočinkový. Tam se mi taky líbilo a našla jsem si tam dvě kamarádky, které pro mě velmi znamenají. Jsme spolu v kontaktu doteď. A tohle je konec mého léta 2022.

Viktorie O. (11)
DD Horní Slavkov

Osmileté Ester z DD Horní Slavkov se na táboře Mexiko nejvíce líbila diskotéka. Takhle nějak probíhala.

NA TÁBOR DO MEXIKA?

V létě jsem byl na táboře Mexiko. Moc se mi tam líbilo. Byli tam super hry a vedoucí, ale těšil jsem se domů na kámoše a na fotbal.

Daniel H. (15), DD Horní Slavkov

Za odměnu do Štrasburku

Dívky z VÚ získali v roce 2020 Cenu Gratias Tibi, kterou uděluje organizace Člověk v tísni ve spolupráci s Českou televizí a oceňuje mladé lidi, kteří se zapojují do dění okolo nás a nejrůznějšími aktivitami mění věci k lepšímu.

Vyhrály jsme za pomoc seniorům v LDN Počátky a DPS v Janštejně a za podporu veterinární péče pro opuštěné a nemocné psy v azylu Dej Pac! v Častoníně. Na benefičních akcích jsme vybrali 48 000 Kč. Jako cenu jsme obdržely poukaz na studijní cestu do Štrasburku. Ta se však nemohla do letošního jara z důvodu pandemie COVID-19 uskutečnit.

Vyrazili jsme až letos. Druhý květnový den odjelo 8 dívek a 3 vychovatelé v pozdních večerních hodinách směr Praha. Tam jsme nasedli do autobusu, kde s námi cestovaly dvě třídy středoškolaček. Jeli jsme celou noc a ráno se ocitli přímo v centru francouzského města Štrasburk.

Naše první kroky vedly do muzea čokolády, kde nás mimo prohlídky čekala velká ochutnávka. Po sladké exkurzi jsme se přesunuli do historického centra města. Viděli jsme katedrálu Notre-Dame, historická náměstí, projeli se na vyhlídkové lodi a povečeřeli v luxusní restauraci Gruber. Potom jsme se vrátili zpět do Německa a ubytovali se v hotelu v nedalekém městě Offenburg.

Druhý den, po vydatné snídani, jsme se přesunuli do Evropského parlamentu. Zde jsme viděli průběh zasedání a setkali se s českým europoslancem Ludkem Niedermayerem. Po lahodném obědě v poslanecké jídelně jsme opět vyrazili do historického centra, kde jsme si mohli nakoupit nějaké suvenýry. Večeřeli jsme tentokrát v luxusní restauraci Dix.

Poslední den jsme si sbalili věci, dali si výbornou snídani a už nás čekala jen cesta domů. Plní dojmů a zážitků jsme se ve zdraví vrátili zpět do Janštejna. Kéž by se dal tento výlet někdy zopakovat!

Laura Lendoriová (16 let)
VÚ Janštejn

ZÁŽITKY Z DD VELKÉ HERALTICE

Menší málem odletěli

Na každoroční drakiádu se těšíme. I letos nastal den a šli jsme na to. Počasí nám přálo, sluníčko svítilo a hlavně foukal vítr, který jsme potřebovali. Menší děti málem odletěli i s drakem. Celý den se vydařil a těšíme se na další drakiádu...

Adélka (13)

Makačka s dýněmi

Jeli jsme s tetou do Nového dvora – tam je Arboretum, kde každý rok probíhá dýňování. Každý jsme dostali dýni, kterou jsme si mohli nazdobit, jak jsme chtěli, vydlabat, vykrojit. Byla to celkem makačka, ale s bráchou jsme to zvládli.

bratři Adam (8) a Štefan (12)

Letní pobyt v Beskydech

Další pobyt, který jsme měli naplánovaný, byl v Beskydech. Tam bylo krásně a počasí nám přálo.

Opět jsem hráli hry jako je Milionář. Ta se nám nesmírně líbila a proto jsme ji hráli skoro každý den. Navštěvovali jsme místní památky, třeba Ráj dřevěných soch, jeli jsme lanovkou na Pustevny – to byl zážitek, někdo se i bál, že z lanovky spadne, další návštěva byla nádrž Šance.

Pobyt se nám velice líbil, tety a strejda byli hodní a my samozřejmě taky.

Petra (17)

Recyklujeme. A děláme si okolí pěkné

Začaly prázdniny a nás napadlo si vyzdobit náš zámecký park.

Sehnali jsme staré pneumatiky, které jsme nabarvili. Od barev jsme byli snad všichni. Největší bojovka byla zavěsit pneumatiky na strom a to nám opravdu dalo co proto. Ale nakonec jsme to zvládli.

Pak jsme osadili kytičkami, zalili a dílo bylo na světě. Všem se naše dílo líbí a kytičky krásně kvetou, rostou ještě teď.

Filip (16)

Léto v Odrách

Jako každý rok jsme vyjeli s tetami na slíbený pobyt o velkých prázdninách. Letos jsme jeli do Oder, kde jsme bydleli přímo na koupališti, což byla bomba. A protože bylo krásné počasí, tak jsme byli každý den ve vodě.

Také jsme navštívili Flascharův důl, různá aktivní hřiště, kde jsme se teda vyblbli, různé rozhledny. Hráli jsme hry, soutěže. Bylo super, počasí nám přálo, paní kuchařky vařily výbor-ně. Těšíme se na další pobyt, už aby byl...

Sabrina (16)

Rozlučka s prázdninami

Končí prázdniny – ach jo.
A budeme se těšit na ty další.
A proto jsme si udělali rozlučku.

Nejdříve jsme si vyzdobili terasu krepákama, balónkama, obrázkama... Potom jsme si připravili občerstvení – jednohubky, křupky, pití. Soutěžili jsme, měli jsme diskotéku, poblblili a nakonec opékali. Bylo super...

Lucie (16)

Poslední víkend než začnou prázdniny jsme si chtěli užít, takže jsme vyrazili do rekreačního areálu Vrch Bělá, kde jsme si užili skvělé odpoledne. Minizoo, trampolíny, prolejšačky a kdo se nebál, vyšlápl si na rozhlednu s krásným výhledem na Bezděz.

teta Šárka Kubíková, DD Dubá Deštná

 **ING BANK FOND
NADACE TEREZY
MAXOVÉ DĚTEM**

Léto jsme odstartovali na táboře ve Sloupu v Čechách, kde jsme si užili spoustu zábavy a výletů. Vyšplhali jsme na Havraní skálu s krásným výhledem, navštívili skalní divadlo a rozhlednu a vykoupli se na místním koupališti.

Tábor plný zábavy i vzdělávání jsme si mohli užít díky příspěvku ING Bank Fondu Nadace Terezy Maxové dětem.

Velmi děkujeme, vážíme si vaší podpory!

teta Šárka Kubíková, DD Dubá-Deštná

Další tábor jsme si moc užili ve skautské chatě Seleška. Výšlapy, výlety, spaní pod širákem, návštěva liberecké zoo... Děti si samy vařily a moc nám všem chutnalo. Týden utekl jako voda.

teta Šárka Kubíková, DD Dubá-Deštná

DD Dubá-
Deštná

Za poslední prázdninový výlet, který jsme si užili v Dinoparku Liberec, děkujeme společnosti ČEZ. Dinosaurů všude kam se podíváš, 4D kino, motokáry a mnoho dalšího. Poslední den jsme si opravdu užili.

teta Šárka Kubíková, DD Dubá-Deštná

V našem jaroměřském DD vlastníme nakrátko utržené sluchátko

„Kudy se to jde vlastně z té pověstné nudy?“ debatují naši dobrodruzi nad pondělním obědem a utrženým sluchátkem, které našli na zemi. Rukami si podepírají hlavy a přemítají o tom, jak zakusit nějaké zážitky, vždyť právě začaly prázdniny a venku je to jedna velká paráda! Ale nebylo by od věci se někde ochladit, koupaliště se nám sice několikrát stalo útočištěm a místem pro vodní radovánky, ale dostat se tak pod zem, to by bylo něco!

A tak Šebestová řekla: „Prosím, my bychom se s dětmi rádi podívali do dolu.“ A sluchátko na to: „Ale jistě, to není žádný problém.“ Rázem jsme se celí vyjevení ocitli v Měděném dole Bohumír, v uších nám zněla píseň od Kabátů (Zabereme, hej, hou, taháme kameny a ty co nejdou, rozdrtné pěstí...). To vám ale povíme, být permoníkem není žádný med. Vyzkoušeli jsme si vylézt bývalou větrací šachtou po žebříku na povrch země a to byste nevěřili, jak jsme se u toho vyčerpali.

Honem, honem, ze sebe smýt zbytek sazí

a očistit naše kouzelné sluchátko. Snad ještě funguje a přenese nás někam jinam. „Haló, haló, proč je zvířat málo a tak štěkám jako hrom, ať je zvířat milion!“ Dobře Jonatán udělal, tedy spíše zaštěkal, protože nás přenesl do lesní obory náchodského zámku. Všechny obyvatele lesa jsme si důkladně prohlédli a patřičně se vyřádili v lanovém parku. Bílá paní nám zadala několik záludných úkolů, které jsme museli v rámci prohlídky zámku zodpovědět. Stálo před námi několik oříšků k rozlousknutí, ale všechny záhady se nám úspěšně podařilo vyřešit.

„Já bych se tak rád podíval na hvězdu.“ povzdechl si Mach. „A stačila by ti ta naše, česká?“ odvětilo sluchátko. „No jasně, sem s ní!“ zajásal Mach a s ním celá naše výprava. Cestou necestou, polem nepolem jsme se procházeli až k nádherným výhledům, které poskytuje Hvězda u Broumovských stěn. S jazyky na vestě a Jonatánem na zádech jsme doklopýtali až na vrchol, kde na nás čekalo lákavé občerstvení v podobě svačinových balíčků. Ani poslední drobek chleba nepřišel vniveč! Za odvalu a výdrž jsme si vysloužili chutné laskominy, které nám dodaly energii na cestu zpět.

Pažout a Horáček slíbili, že budou hodní a poslušní. Říkali něco ve smyslu: „Na mou duši, na psí uši, na kočičí svědomí!“ Tak uznejte, že zde nebylo o čem debatovat, bez mrknutí oka jsme je tedy přizvali na náš každoroční pobyt v Jedlové v Orlických horách. Dva celodenní výlety na Velkou Deštnou a Šerlich nás vůbec nevyvedly z míry, když jsme zvládli důl, zvládneme i hory! A aby té zábavy nebylo málo, stihli jsme si také zatrsat na diskotéce, zahrát několik stolních her, stavět domečky

z přírodnin, předvést naše nadání v talentové soutěži a opět lahodné vuřtíky. Dokonce jsme položili nohu na hrnčířský kruh v Deštné a vytočili několik krásných hrnečků.

Jelikož jsme si zašpinili naše šapky od keramické hlíny a o Jonatánových packách nemluvě, bylo zapotřebí je pořádně umýt, ale kde? No přeci v Mumlavském vodopáde u Harrachova. Nádobu už točit umíme, co se tak naučit něco pěkného vyfoukat ve zdejší sklárně? Foukáme a foukáme, tváře máme červené jako podzimní jablíčka, na čele se lesknou kapky potu, ale ten výsledek, ten za to stojí!

„Jonatáne, Jonatáne, pojď už domů!“ křičí celá uhnaná paní Kadrnožková. „A vy děti, vy už byste taky měli domů na kutě,“ s významným pohledem dodává. A má vlastně pravdu, kdybychom vám zde měli povyprávět o všech našich zážitcích z letošního léta, tak bychom kouzelné sluchátko tak přetížili, že by se z něho ozývalo pouze: „Volaný účastník není dostupný, zkuste to prosím později!“ Tolik zážitků jsme totiž prožili!

A. Semeráková, DD Jaroměř

Malí táborníci z Kašperek

V půlce července jsme zabalili baťohy, spacáky a karimatky a vyrazili do Kepelského údolí na skautské tábořiště na Volešku. Sestava 11 dětí (těch nejmenších drobečků v čele s 2,5letým hrdinou), 5 praktikantek, 2 pedagogů a paní ředitelky se rychle zabydlela v podsadových stanech a teepee a dobrodružství mohlo začít!

Naší knihovničku plnou pohádkových knih postihla hrozná pohroma: strašlivá knihomol! Je to tajemná bytost, která z knih krade příběhy – buď jejich části nebo úplně celé! Živí se jimi a čím dobrodružnější, napínavější je příběh, tím víc si pochutná a smlsne. Děti proto musely zachránit jednotlivé příběhy tím, že část z nich prožily.

A tak naše děti statečně zachraňovaly pohádky Kocour v botách, O dvanácti měsíčkách, O perníkové chaloupce, O Sněhurce a sedmi trpaslících, O červené Karkulce, O šípkové Růžence a O dlouhém, širokém a bystrozrakém. Mimo to pomáhaly v kuchyni, nosily z lesa dřevo, aby bylo čím zatopit v táborových kamnech, koupaly se v potoce, sbíraly borůvky, stavěly v lese domečky pro trpaslíky... no prostě si užívaly táborový život uprostřed lesů.

Tábor byl moc fajn a už se těšíme, jak zase za rok vyrazíme tábořit!

Petra Divišová
ředitelka DD Kašperské Hory

Jak jsme jeli autobusem za dobrodružstvím na dědině

Jedno letní odpoledne jsme si sbalili batůžky se svačinou a vydali se na autobusové nádraží. Nejmenší školkaři ještě autobusem na výlet nejeli, a tak to pro ně byla dobrodružstvím už samotná cesta za město. Sedli jsme na spoj směr Olomouc a za jízdy se rozhodli, že vystoupíme ve Velkém Újezdě. A dobře jsme udělali! V této dědině se totiž skrývaly bezva zážitky. Tak obyčejné a tak super!

Ve městě totiž nenajdete zahrádky, na kterých se procházejí slepice. Naše děti jim nadrobily zbytky svých svačin a fascinovaly se tím, jak jim chutná a jak spokojeně se ve svém výběhu prohánějí.

Úplně přitom zapomněly, že jsme vlastně měli namířeno obkrouhnout místní dětské hřiště. Na tom byla poslední rezavá houpačka a jedna skluzavka, na které se děti i tak vyřádily.

Poté jsme se vydali po proudu místního potoka a došlo až na koupání. Děti odhodily boty, tepláky a v teplém letním dni se ochladily příjemnou studenou vodou. Posbíraly kamínky, házely žabky, trhaly lopuchy a prolezly skruží. Na závěr výletu si ještě pohrály s kočkou, která se kolem nich ochomýkala a nechala se pohladit.

Pak už nám přijel autobus, který mířil zpět do Lipníka a my se, šťastně unavení, zabořili do sedaček. Odjížděli jsme vyřízení, ale ohromení těmi běžnými zážitky z dědiny.

teta Andrea Blatáková
DD Lipník nad Bečvou

ČERVEN A PRÁZDNINY V DD LEDCE

Dobré víly dětem a Mazars

V polovině června se za námi přijeli podívat noví kamarádi z firmy MAZARS. Pro děti připravili krásné odpoledne plné her.

Nejvíce děti zaujalo nafukování míčů heliem, fotbal pro kluky, cvičení stojek a kotrmelců na žíněnce, střílení z luku, skákání v pytli... Dívky si pro nové kamarády připravily taneček za pomoci Markéty a Terezy z Dobrých víl. Všem se vystoupení moc líbilo. Markéto a Terezko, děkujeme za pomoc s nácvikem.

Po sportování přišla sladká odměna – velký ovocný dort. Mňam. Akci jsme ukončili opékáním buřtů.

Romana Imramovská
doučící vychovatelka

Kopačky proti drogám

Těsně před prázdninami se uskutečnil již 15. ročník fotbalového utkání Kopačky drogám. Domácí týmy z Ledce A a B přivítaly hosty

z DD Žatec. Zvítězilo domácí družstvo B, které se mohlo radovat z vítězného poháru.

Roman Pejša, ředitel

Do kempu hned dvakrát

Během léta jsme se hned dvakrát vypravily na prázdninový pobyt do kempu v Chrustenicích, kde jsme si užily koupání, grilování i hod-

ně zábavy. Na výlety jsme se se vydaly do Berouna, Tetína nebo Koněprus. Moc se nám tady líbilo.

děti z DD Ledce

Na Bezděz i Kokořín

V druhé polovině července si děti užily pobyt ve Mšenu plný zábavy a soutěží.

Navštívily také Mladou Boleslav a zdejší bazén, hrad Kokořín nebo hrad Bezděz.

vychovatelé DD Ledce

Tábor s Dobrymi vílami

Dobré víly dětem uspořádaly v srpnu tábor v Jizbici pod Bláníkem, kterého se zúčastnily i Klárka, Vanessa a Sabina z našeho domova.

Děti měly 5 družstev podle barev šátků – modrý, červený, zelený, fialový a žlutý. Večer se zpívalo u ohně a holky si odvezly do domova kytaru, na kterou se začaly na táboře učit. Klárka řekla, že v tom bude pokračovat.

Za dětmi se přijeli podívat i policisté a ukazovali, jak se cvičí pejskové, ale nejlepší bylo se s nimi pomazlit. Dívky potěšilo, když si mohly vyzkoušet otisk dlaně a co všechno lze z dlaně vyčíst. Opomenout se nesmí ani noční přespání u táborového ohně.

Po odjezdu z tábora plakaly, tak se jim líbil. Už se těší na příští rok, určitě pojedou znova. Klárka, Vanda i Sabina děkují všem, kdo tábor zorganizoval, hlavně Dobrým vílám, dobrovolníkům, lidem s dobrým srdcem a všem, kteří na tábor přispěli.

Romana Imramovská, vedoucí vychovatelka

U moře, v kempu i pod širákem

Během léta děti z našeho domova zažily mnoho dobrodružství. Nejvíce vzpomínají na třítydenní pobyt u moře v Bulharsku, který nám zaplatila společnost Mero ČR. Bez nich by se pobyt u moře nemohl uskutečnit. Děti si to moc užily.

BOŽÍ VLNY

Kája na moře vzpomíná takto: „Líbilo se mi, jak jsme se chodili koupat. Nejlepší byly vlny, jak nás házely zpět na pláž. Vždy jsme se rozeběhli proti nim a ony nás smetly a poslaly zpátky. To byla fakt velká zábava.“

MÍSTO TÝDNE DVA

Náš domov začal spolu-
pracovat s dobrovolnickým
spolkem „Opři se“, který
pro děti uspořádal několik
víkendových akcí a i prázdní-
nový program. O prázdninách
vzal dobrovolník Vašek naše
děti do kempu na Proboštská
jezera. Z plánovaného týdne
se pobyt protáhl na více jak

14 dní. Zpočátku počasí moc
nepřálo, bylo chladno
a foukalo, ale po pár dnech se
umoudřilo a celá skupinka si
mohla užívat pravé léto plné
sluníčka, vody, písku, vaření,
blbnutí, výletů, zvířátek,
dalších dětí v kempu, zmrz-
liny, nákupů, srandy, filmů,
pádleboardů, wakeboardů,
lodiček... Děti byly z pobytu
hodně nadšené.

Adriana s Vali popisují léto na
Probíku takto: „Jezdili jsme
na wakeboardu a padleboardu,
skákali jsme v pískovně ze
skály do vody. Bylo to úplně
super a hrozně mě to bavilo,“
vypráví Adriana. „Ale Vali
jsem musela docela dost
přemlouvat.“ Vali se přidává
k vyprávění: „Bála jsem se

celkem dost, ale potom mě
Adri přemluvila a bylo to
nakonec super.“

TŘI DNY NA CESTĚ

Na konci léta vzali dobrovol-
níci z „Opři se“ naše tři malé
dívký na Čundr na Kokořín.
Holky nikdy nespaly v lese,
bály se tmy, nevěděly, co je
čeká, a přesto se moc na
víkendovou výpravu těšily.
V pátek si všichni sbalili do
krosen teplé spacáky, kde
každý spacák zabral 3/4 bato-
hu, proviant a vyrazili autobu-
sem směr Kokořínský důl.

Při přestupu v Mělníku tak
tak chytli okénko s točenou
zmrzlinou. K Hospodě
u Grobiána dojela skupinka

v podvečer. Tady se osvěžili malinovkou a vyrazili směrem k nedalekému lesnímu kempu. Po západu slunce si k večeri upekli špekáčky a zazpívali. Holky si vymohly noční bojovku, což byl pro ně v temném nočním lese opravdový zážitek. Byla radost je pozorovat, jak postupně odbourávají strach ze tmy a odvážně se vydávají samy dál a dál to temnoty lesa.

Dopoledne strávili všemožným blbnutím v lese. Před obědem se vydali na cestu. Cílem byla oblast Pokliček. Všechny prostě bavilo si užívat cesty a volnosti v přírodě. Chodit naboso, máchat si nohy v rybníce, prozkoumávat převisy a jeskyně ve skále. Tak tempo zvolnili

a z cesty udělali cíl. Do druhého kempu přišli relativně brzy, uvařili si v ešusu věcu a opět vytáhli ukulele a zpívali u ohýnku. Navečer se spustil déšť, který přítomné uspal a vytrval až do rána. Neděle už byla ve znamení návratu

do civilizace. Výprava se moc vydařila. I přesto, že byly holky docela malé, dokázaly díky novým krosnám vesele řapat a zároveň si nést spoustu věcí na zádech.

teta Martina Soukupová
DD Kralupy

Loučení s Maruškou Pokornou

Tak jako má v životě všechno svůj začátek, tak má i konec. Zavřou se jedny dveře, aby se mohly otevřít druhé...

A právě v těchto dnech se Maruška Pokorná zavírají dveře dětského domova v Litovli, kde strávila bezmála 14 let svého života... 14 let života, během kterých navštěvovala Mateřskou školu Kollárova, Základní školu Palackého, úspěšně ukončila učební obor Pekařské práce na OU a PrŠ v Mohelnici a ještě se dala na učební obor na Prodavačské práce na téže škole.

Tak se z malé brýlaté pětileté holčičky, která k nám na domov přišla, „vyloupla“ mladá sebevědomá slečna, která ví, co chce a jde si za svým cílem. Velkou část doby na DD strávila ve skupině u paní vychovatelky Zbořilové, která jí naučila velké pracovitosti a poctivosti, vlastností,

které se budou Marušce v životě hodit. Maruška je paní Zbořilové do dneška určitě vděčná, kolik dobrého jí předala a byla pro ni určitě vzorem.

A dnes právě nadešel den, abychom se s Maruškou pomalu rozloučili a popřáli jí do života mnoho dobrého. Dopoledne jsme jí společně s dětmi udělali malinový cheesecake. Navečer už proběhla samotná oslava, kde nechyběl zmiňovaný cheesecake, slané dobroty a připili jsme si minerálkou. Od vychovatele Maruška dostala stříbrný řetězek s přívěskem „M“ a kytičku levandulí. Z dárku měla velikou radost a slzy v očích.

Marušce přejeme, i když neměla v životě na růžích ustláno, ať má život růžový. Ať je zdravá, šťastná, spokojená a ať na Dětský domov Litovel, který byl po mnoho let jejím domovem, s láskou a radostí vzpomíná.

teta Renata Doubravová

DD Litovel

Oslava Filipových 14. narozenin

Ve středu 3. 8. měl Filip Grau svůj „velký den.“ Slavil 14. narozeniny!

I když narozeniny měl 9. července, my jsme mu oslavu naplánovali až na začátek srpna, na dobu, kdy byly téměř všechny děti ze 2. skupiny na DD.

Filip se na oslavu moc těšil a my jsme neponechali nic náhodě. Tentokrát jsme narozeninovou párty uspořádali venku a bylo to super! Teta upekla Krtkův dort, nakoupila spoustu slaných dobrot... Přifukli jsme si minerálkou.

Filipa samozřejmě nejvíc zajímalo, co se skrývá zabalené v tom balicím papíře... Po rozbalení dárků měl velikou radost. Dostal totiž kufřík na jeho „drobnosti“, kterých není nikdy dost, a puzzle, které tak rád skládá.

Myslím si, že se oslava vydařila a Filip byl spokojený. A o to šlo nejvíc. My všichni přejeme Filipovi hlavně pevně ZDRAVÍ a ať ten náš „koumák“ a „zvědavce“ poslouchá tety a strejdy.

teta Renata Doubravová, DD Litovel

Autíčka, skákací hrad i zmrzlina

První víkend v srpnu se na Července každoročně koná vyhlášená pouť. A naše děti už celý týden nemluvíly o ničem jiném, než o tom, že by chtěly jít v neděli na pouť...

V neděli po obědě jsme se tedy vypravili natěšení na kolotoče. Sluníčko nám svítilo hezky do kroku. Už z dálky [Na hrázkách]

byla slyšet pouťová hudba a děti se těšily o to víc... Po příchodu na pouť už měly některé děti jasno, na jakou atrakci zavítají, někdo zase váhal. Nakonec Filip, Martin a Mirek si to užili na autíčkách. Ondra s Maruškou řádili na velkém skákacím hradu. Po řádění na atrakcích jsme prošli stánky, kluci „smlouvali“ o koupi pistole, mečů a pout...ale tetu „neusmlouvali“...

Když už jsme byli na Července, tak jsme cestu ještě „protáhli“ na Doubravský dvůr, místa pro velké milovníky dobré zmrzliny (a to my jsme). Děti si na domácí zmrzlině velmi pochutnaly, také si ji zasloužily po náročném pěším výletu. Užili si zvířátek, dokonce je krmily – to byl zážitek! Unavení, ale spokojení jsme vraceli navečer pešky zpět na DD.

teta Renata Doubravová
DD Litovel

Opravdu velký rybník a půlka mostu

Na začátku prázdnin jsme jeli s tetama na tábor Imanuel. Je to takový tábor u Ždírcu nad Doubravou. Každý den jsme podnikali různé výlety, spali jsme v chatičkách a strašně dobře tam vařili.

Jednou jsme měli výlet k velkému rybníku, který se jmenoval Velké Dářko, takže vážně nekecám, když říkám, že to byl velký rybník, když se už i tak jmenuje. Tety říkaly, že jdeme na procházku kolem rybníka, prakticky nám celou cestu říkaly, že se vlastně vracíme k autu. Když mě už dneska nohy tak nebolí, tak klidně řeknu, že se mi ta procházka docela líbila, ale teď se podržte: bylo to 10 kilometrů!

Šli jsme kolem vody, lesem, kde zrovna dozrávaly borůvky, po dřevěných chodnících přes rašeliniště, takže to chvílemi bylo takové kino, stále bylo na co koukat. Asi už skoro na konci cesty se z prvních řad začaly ozývat vzrušené hlasy a dohady. „A je!“ Naši cestu protínala řeka a přes ní vedl most. Tedy

půlka mostu, zbytek byly jen trámy s hřebíky. Po poradě, kdy se tety chtěly vrátit a starší kluci je přemlouvali, že to zvládneme, jsme to nakonec... zvládli.

Víte jak to s námi je, hodně dětí je tlupa, a tlupa se ničeho nebojí, někdo mluví sprostě, někdo se to teprve učí, někdo se tomu směje a někdo do každého pořád strká, vyvolává hádky a všichni dokola pořád řveme. A tety řvou na nás, ať tolik neřveme, že jsme v přírodě a v přírodě se neřve.

Tohle bylo jiné, starší kluci se po trámu dostali na druhou stranu, podávali nám ruce, menší děti uklidňovali a povzbuzovali a jednoho po druhém nás pomohli dostat na druhý břeh. Dokonce pomohli přejít řeku i tetám a to je klidně mohli strčit

do vody. Nakonec jsme si všichni i s tetama zařvali „Hurá“.

Ve Velkém Dářku jsme také objevili něco divného ve vodě, bylo to takové velké, slizké, průsvitné něco. Tety pak na internetu našly, že je to bochnatka americká, která se letos kvůli velkému tepu hodně rozmnožila. A protože bochnatka žije v čisté vodě, tak jsme se tam hned také vykoukali.

Všechny tábory jsme si letos užili, ale už se těším do školy na kamarády a na to, jak se budu zase těšit na prázdniny.

Valerie (12) a spol.

(Samanta, Zlatka, Patrik, Tomáš, Zdeněk, David, Filip, Petr, David, Lukáš, Honza)

**s tetou Pavlínou
DD Senožaty**

Prázdniny s tetou

Začalo to obyčejnou větou: „Teto, vezmete si nás na prázdniny?“

Bylo pro mě ctí slyšet tuto větu. I když se to zpočátku jevilo jako bláznovství, protože být s dětmi celý rok a ještě o prázdninách.... V době, kdy si mnozí včetně mě rádi od dětí odpočinou, jsem se rozhodla pár dní „obětovat“ a děti si vzít na kemp, kde s manželem travíme část léta.

Byly to jedny z nejhezčích dnů, protože vidět děti spokojené a šťastné je nejvíc.... Pravdou je, že ne úplně vše se obejde vždy bez komplikací, ale není nic, co bychom nevyřešili.

Každému dítěti přeji, aby mohlo zažít alespoň část prázdnin podle svých představ, když to alespoň trochu půjde.

Tyhle neobyčejně obyčejné okamžiky v dětech, doufám, zůstanou dlouho. Když věříte, že to, co děláte je správné...

Milena Mondeková (Barfusová)
DD Žichovec

4x Z DD TUCHLOV

Výjezdy tuchlovských rodinek

Každý rok si naše rodinky mohou vybrat, kam chtějí jet na víkendový pobyt.

První rodinka si užila dovolenkový víkend v Rakovníku, v krásném prostředí kempu Tyršák. Nechyběly vodní radovánky a zbyl čas i na prohlídku hradu Křivoklát.

Druhá rodinka se pak dokonale rozmočila v Kamencovém jezeře v Chomutově. Spolu s návštěvou Zooparku to byl dokonalý zážitek.

Naše třetí rodinka si stříhla víkend v oblíbeném Českém Švýcarsku. Užili si brodění řeky, navštívili pohádkový Dolský mlýn, grilovali, sportovali. Prostě aktivně relaxovali.

Poslední, čtvrtá rodinka zase jela na vodu. Ve vedru zcela ideální. Co říkáte?

Výjezdy jsme mohli realizovat díky finanční podpoře města Bílina. Moc děkujeme!

Poděkování městu Bílina

Mnohokrát děkujeme městu Bílina za každoroční finanční podporu, díky níž se mohly v tomto roce uskutečnit výjezdy našich rodinných skupin po malebných zákoutích republiky, cyklistický výjezd podél Labe z Krkonoš do Hřenska a prázdninový pobyt v bílinském kempu. Díky finanční podpoře jsme taky mohli lépe vybavit naši keramickou dílnu a nakoupit mnoho potřeb k tvoření. Můžeme tak realizovat další nápady pro radost. Děkujeme!

DD Tuchlov

Cyklotýden v Liběchově a okolí

V průběhu letních prázdnin se skupinka dětí z DD Tuchlov zúčastnila každoročního týdenního cykloturistického výjezdu do Liběchova. Ubytování nám poskytl DDŠ Liběchov, za což mu moc děkujeme. Na každý den byl naplánován cyklovýlet po okolí spojený s turistikou a koupáním.

Během výletů nás za srdce chytila nejen pískovcová skalní města s roztodivnými skalními útvary, ale i půvabné

vesničky s hrázděnými a roubenými domy, romantické studánky, hrady a zámky.

Děti měly možnost vidět na vlastní oči, jak funguje historické zdymadlo v Hoříně. Jelikož máme rádi zvířátka, o která se staráme i na našem domově, nesměla chybět ani prohlídka blízkého Zooparku v Zelčíně.

I přes náročné cyklovýlety, kdy jsme denně ujeli i 40 kilometrů, se nám všem výjezd moc líbil a těšíme se zase za rok.

Poděkování městu Teplice

Děkujeme statutárnímu městu Teplice za finanční podporu, díky níž se děti z DD Tuchlov zúčastnily pobytu na táboře s Pionýry z Dubí ve Svákově u Soběslavi.

Během dnů plných her a radovánek naše děti načerpaly energii, získaly nové zkušenosti, navázaly přátelství, zkusily si vlastní nezávislost, změnu prostředí a samostatné rozhodování. S tou největší úctou vám znovu děkujeme, že nás i nadále podporujete.

DD Tuchlov

AKTUÁLNĚ Z DD ÚSTÍ-STŘEKOV

HURÁ DO ŠKOLY

Naši prvňáčci zamířili poprvé do svých lavic.

ODPOLEDNE S YOUTUBEREM ATLETEM

Odpoledne s youtuberem Atletem bylo plné her a zábavy. Přichystal ho pro všechny jeho tatínky. Děti si odnesly nejenom výhry ze soutěží, ale i pěkný finanční obnos ze sbírky, kterou pro ně pan Pokorný uspořádal. Hodní lidé ještě žijí a my jim jsme moc vděční.

INDIÁNSKÉ ODPOLEDNE

Klub KIWANIS pro děti již tradičně uspořádal oslavu začátku nového školního roku, tentokrát ve stylu indiánů. Byla to pěkná legrace.

DNY PÁRY V ZUBRNICKÉM SKANZENU

Pokud máte prázdná břicha a chuť na opravdu dobré koláčky, buchty, polévky a další pochutiny, jeďte do malebné vesničky Zubrnice, kde je náš nejmladší skanzen. Zde vám všem náš dětský domov za podpory zubnického skanzenu břicha naplní. Ostatní sportovali a naše děvčata pekla nejenom koláčky v historické peci z dob Doroty Máchalové. Chlapci krouhali a nakládali zelí.

DOBROVOLNICKÁ ZKOUŠKA

Někteří statečně bojovali a překonávali překážky v Děčíně na překážkovém běhu, další z nás se starali o břicha návštěvníků zubnického skanzenu na Dnech páry, jiní fandili na ústeckém půlmaratonu a podávali závodníkům občerstvení.

Děkujeme Dobrovolnickému centru, že se děti mohly stát na jeden den dobrovolníky a věříme, že to pro ně byla cenná zkušenost.

DD Ústí -
Střekov

RAPTOR DĚČÍN 2022

Nejenom zábavou žije náš dětský domov. Děti aktivně sportovaly na akci pořádané TJ Sokol Maxičky, Raptor Děčín 2022. Překážkový běh zvládly na jedničku i přes nepříznivé počasí, odvezly si medaile, dárečky a spoustu zážitků.

Jak pomáhat s mobilem

Víte, že i v domovech můžete pomáhat dobrým věcem?

Stačí k tomu mít „chytrý mobil“, stáhnout si aplikaci EPP Pomáhej pohybem a zapnout si ji vždy, když se hýbete. Když jedete na kole, jdete na výšlap, tančíte nebo třeba když hrajete fotbal, pokud se o mobil nebojíte.

Aplikace vaši energii mění na body a ty pak můžete věnovat jedné z organizací, která je zrovna v nabídce. Třeba spolku, který pomáhá vozíčkářům, přírodě nebo seniorům. Nebo dětským domovům.

Přesně tak pomohli letos sportující lidé několika domovům, třeba DD Brno-Jílová, DD Holice, DD Fulnek, DD Vysoká Pec, DD Uherské Hradiště nebo Šance Olomouc. A mnoha dalším. A jak tam využili peníze od Nadace ČEZ?

50 TISÍC PRO DD OLOMOUC

Závodníci na prázdném běhu ČEZ RunTour Olomouc udělali něco pro své zdraví a zároveň pro dobrou věc. Ti, kteří běželi se zapnutou aplikací EPP – Pomáhej pohybem, vydělali 50 tisíc pro olomoucký Dětský domov Šance.

Součástí vyhlášení nejlepších závodníků bylo i předání šeku, který od mluvčího Skupiny ČEZ Vladislava Sobola převzal ředitel DD Šance Olomouc Dalibor Křepský (vlevo).

VE ZDRAVÉM TĚLE ZDRAVÝ DUCH / V našem domově vedeme děti ke sportu, snažíme se jim zaplatit volnočasové aktivity. Dar od Nadace ČEZ jsme využili na nákup sportovního oblečení a obuvi a sportovního náčiní – badmintony a trekové hole.

Projekt nás tak vtáhl, že jsme se i my všichni zúčastnili v květnu ČEZ běhu na Brněnské přehradě. Všichni jsme si fandili a moc jsme si to užili. Sice jsme si někteří sáhli úplně na dno sil, ale doběhli jsme a měli z našich výkonů radost.

Děkujeme a příští rok zase na trati.

Markéta Strážnická, ředitelka DD Brno-Jítová

NA LYSOU I NA RAFTY / Díky nadačnímu grantu mohly naše děti strávit letošní prázdniny aktivně a smyslně. Část léta prožily v malebné chaloupce u Lysé hory ve Frýdlantu nad Ostravicí, kde se věnovaly turistice. Dalším zpestřením prázdnin byl sjezd řeky Moravy na raftech, při kterém si děti užily spoustu zábavy na vodě, při stavění stanů i při přípravě jídla na ohni.

Moc děkujeme!

děti a vychovatelky DD Uherské Hradiště

PARÁDNÍ LYŽOVAČKA

Letos jsme využili grant ve výši 50 tisíc korun na projekt „Učíme se lyžovat“.

Bez podpory Nadace ČEZ bychom tuto akci nemohli uskutečnit.

Děti si dovádění na sněhu v Peci pod Sněžkou moc užily.

Libuše Houdová
ředitelka DD Vysoká Pec

NA TÁBOR S CIRKUSEM / Z daru Nadace ČEZ jsme dětem zaplatili tábor Správné pětky, který si skvěle užily. Díky tomu jsme nečekaně ušetřili a mohli dětem dopřát i další prázdninové výlety.

Lucie Richterová, vedoucí vychovatelka DD Fulnek

POPRVÉ K MOŘI

Díky Nadaci ČEZ mohly děti strávit nádherný týden u moře v Itálii městečku Silvi. Většina dětí byla u moře poprvé a hrozně moc si to užily. Díky nadaci se podívali do zahraničí a seznámily se s krásnou destinací. Mooooc děkujeme!

Aleš Macela, vychovatel DD Holice

ŠANCE NA BÁJEČNÉ PRAŽDNINY

Díky podpoře Nadace ČEZ jsme měli krásné prázdniny. Děti je po malých skupinkách trávily na horách, na vodě i ve městech. Hlavně ale v přírodě při sportu a hrách. Děkujeme.

Dalibor Křepský, ředitel DD Šance Olomouc

Tábory s vílami utužují těla i charaktery

Léto je za námi, ale hřejí nás vzpomínky na teplé táborové večery u ohně. Dobré víly i letos nezahálely a uspořádaly pro děti z dětských domovů po celé republice dva dětské tábory.

KRKONOŠE: SKÁLY I OTUŽOVÁNÍ

První se uskutečnil začátkem července v Krkonoších. Na horských boudách strávilo 29 dětí krásný týden plný dobrodružství spolu s vílami dobrovolníky. O akci nebyla nouze. Děti lezly ve skalách pod vedením zkušené horské vůdkyně Moniky. Krom tužení těl se otužovaly v ledové vodě podle Wim Hof metody, absolvovaly dvacetikilometrovou túru po vrcholcích Krkonoše se stovkami vystoupaných metrů. Nechyběl ani fotografický workshop a další akční aktivity. I přes všechny dobrodružné úkoly si děti užily klasickou táborovou diskošku, kde se utužují především táborové vztahy.

JIZBICE SE SHERLOCKEM HOLMESEM

Na druhém vílím táboře v Jizbici se děti ucházely o zcela jiný titul. Pátralo se totiž po ukradeném diamantu, který spolu se Sherlockem a Watsnem hledaly celý týden. Vyzkoušely si tak detektivní praktiky jako ohledávání místa činu, snímání otisků prstů nebo luštění tajné šifry. Kromě celotáborové tematické hry přijížděly za dětmi zajímavé návštěvy. Policisté ČR přivezli do Jizbice psovody spolu

s čtyřnohými detektivy, a děti tak byly svědky byť ukázkového, ale důvěryhodného zásahu na pachatele. O neobvyklou zábavu se postaraly i další hosté, mezi které patřila i sólistka Národního divadla Andrea Kalivodová. Ta dětem zapěla operní tóny z Carmen a společně si pak všichni zazpívali známou lidovku. Děti si vyzkoušely i sólo vystoupení a postavily se tak strachu a trémě.

Táborové dny jsou nabitě zážitky, hrou, emocemi, seznamováním, ale hlavně zkoušením nových věcí. Den zpravidla začínal taneční rozvíčkou. Po snídani se děti a víly vedoucí setkávali kolem ohniště a plánovalo se, co se bude dít. Celé setkání bývá pokaždé mile osvěženo básničkou, které si pro děti i dospělé připravovala víla Květa. Dopoledne pak děti trávily na kroužcích, které si vybíraly dle vlastních zájmů. Nechyběly sportovní, hudební nebo výtvarné kroužky. Holky i kluci si užívali i beauty salon, lekce fotografie nebo tanec.

Po obědě a poledním klidu se pak děti v oddílech snažily odhalovat stopy po pachateli

diamantu. Vedoucí z řad Dobrých víl si pravidelně připravovali scénky, které děti uvedly do problematiky. Smyslem celé hry bylo naučit se každý den něco nového a nebát se spolupracovat. Děti si tím osvojovaly um komunikace v týmu, ale i ohleduplnost a laskavost.

Starší děti se pak večer scházely u ohně k debatnímu kroužku. Místo, kde mohl každý svobodně projevit svůj názor a vzájemně si naslouchat, sloužilo jako bezpečný kruh, kde děti probíraly hlubší témata, jako je přátelství, zrada, pravidla nebo jejich budoucí kariéry.

TO, CO NIKDO NEVEZME

Oba tábory s Dobrymi vílami poskytují dětem z dětských domovů nespočet nových a krásných zážitků, dobrodružství ale hlavně započínají nová přátelství mezi dětmi samotnými i mezi dospělými a dětmi. Je úžasné vidět, jak se v průběhu jediného týdne otevrou dětská srdce i myslí. Při příjezdu vystupují z autobusu váhaví a trochu vystrašení kluci a holky a na konci týdne se všichni objímají, tečou slzy a všichni mají spoustu krásných vzpomínek, které jim nikdo nikdy nevezme.

Šárka Jelenová

Foto: Pavla Hartmanová

Benefiční aukce Dobrých víl

Dobré víly pomáhají a objímají děti z dětských domovů už sedm let. I letos to oslavily velkolepým aukčním večerem na Novoměstské radnici, kde se 19. září dražila umělecká díla, nevšední zážitky a spojení "dobrý skutek" prostupovalo atmosféru celého slavnostního večera.

Večerem provázel pohotový herec, moderátor i dobrý vílák Petr Vančura. Dohromady se dražilo 93 položek, z nichž velká část prošla tichou aukcí. Část uměleckých děl a ručně malovaných pohlednic darovaly samy děti z domovů. V hlavní aukci pak hosté přihazovali za velká díla od umělců jako Vladimír 518, Lukáš Miffka, Mikoláš Růžička nebo fotografie od Bet Orten.

Do dražby šly ale nejen věcné předměty, ale i zážitky. Šlo o soukromé prohlídky vybraných pražských památek, luxusní večere nebo běžecký trénink s olympioničkou. Sladkou třešničkou byl dort, který vílám darovala Ivka z minulého ročníku soutěže Masterchef.

Všech 93 položek se vydražilo za nádherných 400 tisíc korun, díky nimž mohou Dobré víly plánovat další tábory, víkendové pobyty i výlety s dětmi nebo za dětmi. Všichni totiž vědí, že objetí je víc než hračka a zážitek nám nikdo nevezme. Díky štědrým dárcům tak víly dětem dopřejí neobyčejně strávené chvíle a vykouzlí nespočet radostných úsměvů.

Sváteční atmosféru večera umocnilo vystoupení nadaného klavíristy Roberta Ference, který sám vyrůstal v dětském domově. Po ukončení aukce víly společně zakrojily narozeninový dort s číslem sedm a společně se radovaly nad vydařenou benefiční akcí.

„To, co děti prožily, neovlivníme, ale chceme, aby věřily, že mohou být v životě šťastné. Zároveň děkujeme všem darujícím a lidem, kteří nás jakkoliv podporují. Jen díky nim se můžeme posouvat dál a pomáhat na více místech, kde je nás potřeba,“ říká Angelika Nevěřilová, zakladatelka Dobrých víl.

Šárka Jelenová, foto Pavla Hartmanová

Víly běžely pro děti

Dobré víly neběhají jen bosy po lese nebo po dětských domovech.

Začátkem září se v Praze uskutečnil běžecký závod s RunCzech a vílí tým spolu s dětmi vyběhl na trasu 5 nebo 10 km. RunCzech podporuje neziskové organizace darováním části výtěžku z registrací.

Děti i víly si užily den plný sportu, týmové atmosféry a kromě svého zdraví udělaly dobrý skutek pro další děti z dětských domovů.

Šárka Jelenová

foto Pavla Hartmanová

Pro ty, které čeká velká výzva

Tak a máme za sebou další cyklus Tréninkových bytů s Letním domem. Tréninkové byty jsou víkendová setkání, kterých se účastní dospívající z dětských domovů.

A o čem to vlastně je? Během víkendu se společně připravujeme na samostatný život, na odchod z dětského domova. Přemýšleli jste někdy nad tím, jaký „dospělácký“ život bude? Těšíte se, nebo máte spíš obavy? Já musím říct, že jsem osamostatnění dlouho odkládal a byl to pro mě náročný životní krok.

Představuji si, že pro vás, děti a dospívající z dětských domovů, to může být opravdu velká výzva. Podobně o tom mluvili i účastníci Tréninkových bytů, které vstup do samostatného života čeká. Mluvili jsme o obavách spojených s penězi, bydlením, prací, vztahy...A to jsou témata, kterým jsme se na pobyttech věnovali a trénovali.

Vytvořili jsme si životopis a motivační dopis, hledali práci a nakonec se zúčastnili i pracovního pohovoru s personalistkou. Byly to docela nervy, ale aspoň už trošku víme, do čeho pak půjdeme „na ostro“.

Prakticky jsme si vyzkoušeli i hledání nájmu, přes telefon si domluvili prohlídku bytu, na který jsme se pak šli podívat. Snažili jsme se o bytu zjistit co nejvíce informací a prostudovali si nájemní smlouvu. Také jsme se podívali do Majáku (Dům na půli cesty), což je ubytování, určené hlavně pro vás z dětských domovů.

Společně jsme snažili udělat si měsíční rozpočet a určit si, co jsou nejdůležitější věci, bez kterých se neobejdeme. Zjistili jsme, že když má člověk jen třeba

10 000 měsíčně, tak je fakt těžký s penězi vyjít.

Mluvili jsme také o důležitých osobách v našem životě. Tvořili jsme si svoje „vztahové vesmíry“ a zamysleli se nad tím, o koho se můžeme nejen při odchodu z dětského domova opřít. Probrali jsme organizace a další lidi, kteří nás mohou v samostatném životě podpořit. No a taky jsme se koukli na dokument „Dospělým ze dne na den“, ve kterém vystupují mladí dospělí, kteří už mají odchod z DD za sebou. Jeden z nich, Radek Laci, přišel i osobně a sdílel s námi svůj příběh.

To skoro vypadá, že jsme jen trénovali a připravovali se na samostatný život. Tak to úplně není, společně jsme zažili i spoustu srandy a odnášíme si plno zážitků. Na šlapadlech jsme brázдили Vltavu, šli jsme do kina, chillovali v parku, zašli si do pizzerie a dalších restaurací. Když už jsme u jídla, obědy a snídaně jsme si připravovali sami a dost jsme si pochutnali.

Moc vám všem z dětských domovů fandím na vaší cestě do dospělosti! Nebude to jednoduchý, to není pro nikoho. Failům se nikdo nevyhne. Osamostatnění je velká lekce, která do života patří a může nás hodně naučit.

Další cyklus Tréninkových bytů s novou skupinkou odstartujeme na podzim.

Lukáš z Letního domu

VÍŠ, NA CO MÁŠ TALENT?
JAKÉ JSOU TVÉ SILNÉ STRÁNKY?

MÁŠ TO S KÝM PROBRAT?

CHCEŠ TO ZJISTIT NA VLASTNÍ KŮŽI?

Tak se přihlas a všechno zjistíš.

JOBSTART

CO TĚ ČEKÁ?

- test na silné stránky
- online schůzka s kariérním poradcem, s kterým probereš výsledky testu, jak se svým talentem a silnými stránkami správně nakládat a v jakém zaměstnání je využít
- 1x exkurze do vybrané společnosti (na základě tvých výsledků a preferencí)
- online schůzka s kariérním poradcem, na které proberete vše, co budeš potřebovat, a nastavíte tvé další kroky
- s pomocí personalisty si vytvoříš perfektní životopis

Eliška, 17 let

„hlavně, že má tato exkurze ještě více přesvědčila, že práce s dětmi je pro mě vším ...“

Artur, 17 let

„... řekl mi svůj příběh, který mě naučitelně nakopl a už teď vím, že jednou budu určitě dělat v barbershopu.“

**ukáže ti širokou škálu možností
při volbě povolání**

**pomůže ti s výběrem oboru,
který ti bude sedět**

**díky exkurzi do vybrané firmy
si uděláš vlastní názor na fungování
v praxi a získáš potřebné kontakty**

Jsi student ve věku 17-21
Chceš si dělat věci po svém, ale mít jasno?

PŘIHLAS SE

na našem webu

www.nadaniadovednosti.cz/job-start

**PŘIHLAŠOVÁNÍ
JE MOŽNÉ KDYKOLI
BĚHEM ŠKOLNÍHO ROKU
2022/2023**

PROJEKT
JE REALIZOVÁN

NADÁNÍ
A DOVEDNOSTI

ZA FINANČNÍ
PODPORY

THE VELUX FOUNDATIONS
VELUX FONDEN / DE VELUX FONDEN

Drak ze Skal dostane občanku

Letní dům na začátku září jako tradičně uspořádal spolu s Dětským domovem Písek oblíbenou komunitní slavnost Draci ve skalách. Letošní setkání s Drakem ve Skalách se neslo v duchu narozeninových oslav, protože náš milovaný Drak I. Veliký měl již 15. narozeniny.

Na své oslavě si přichystalo jeho veličenstvo pro návštěvníky bohatý program. Během první části slavností obcházely děti stanoviště, kde si mohly vyzkoušet střelbu na cíl, „cit-ropong“ či výrobu obřích bublin. Také mohly vyrobit jeho veličenstvu přání k narozeninám a spousta z nich si pro sebe vytvořila dračí masky.

Když zábava u stánků pomalu utichala, dorazil Drak I. Veliký, byl slavnostně korunován a spolu se všemi účastníky vyrazil na pochod za doprovodu Tria Elišky Aguirre. Na konci pochodu čekalo na draka a děti loutkové divadlo, které si drak ke svým narozeninám speciálně

vyžádal. A nebyla by to pořádná oslava, kdyby chybělo jídlo! Proto jsme před koncem akce hodovaly a připíjely na zdraví jeho veličenstva. Na závěr dne proběhla ohnivá show, která celou oslavu slavnostně zakončila.

Děkujeme všem účastníkům a vystupujícím, díky kterým se podařilo tento 15. ročník Draků ve Skalách úspěšně uspořádat. Stejně tak děkujeme Dětské domovu Písek za spoluprádání a těšíme se na příští rok!

Andrea Blahovcová, Letní dům

Indiánské léto s Letním domem

Minulý školní rok jsme s dětmi z Klánovic, Dolních Počernic a Krompachu strávili téměř 30 dní na pobytech v Harrachově a v Lázních Libverda.

Vždy o prázdninách jsme se vypravili prozkoumat některý ze světadílů a také se o něm něco nového naučili. Navštívili jsme společně Asii, Antarktidu, Evropu a léto zakončili v Severní Americe u Indiánů.

Pobytem nás provázel tajemný šaman, kterému jsme pomáhali najít ztracenou posvátnou masku. Naším úkolem bylo stát se opravdovým kmenem, nejen navenek – vyrobili jsme si indiánský oblek, čelenku i oštěp, ale především jsme pracovali na tom, abychom všichni společně táhli za jeden provaz a vzájemně si pomohli, když bude potřeba.

Plnili jsme mnoho indiánských úkolů, zároveň hodně malovali, vyráběli loutky, lapače snů, poznávali byliny, chodili na výlety po

Jizerských horách a také jsme si společně vařili samé dobroty.

Osm dní uteklo jak voda, a nám se díky vzájemné spolupráci podařilo najít posvátnou masku a vrátit tak šamanovi jeho ztracenou sílu. Každý z nás dostal jako poděkování nové indiánské jméno, které je pro něj vzpomínkou na život v kmenu i prožité indiánské léto.

Andrea Blahovcová
Letní dům

MY SAFE PLACE

Projekt Správný start, který již pátým rokem pomáhá mladým dospělým z dětských domovů a výchovných ústavů, nyní rozšiřuje svou podporu. „Spouštíme pravidelné komunitní setkávání pod názvem MY SAFE PLACE (překlad z angličtiny: Moje bezpečné místo),“ říká tvůrce projektu Správný start Jonáš Motyčka.

Dle Jonáše je více než kdy dřív důležité mít offline místo, kde se každý týden můžete zastavit, seznámit se face to face s novými lidmi a vzdělávat se. Přesně proto začíná MY SAFE PLACE.

Mnoho mladých, kteří opouští brány děčáků, má namířeno právě do Prahy. MY SAFE PLACE pro ně může být dobrým pomocníkem – záchytným bodem v novém městě. Setkají se zde nejen s Jonášem ze Správného startu, ale taky s dalšími lidmi, vybudují síť nových přátel.

Jak takové „MOJE BEZPEČNÉ MÍSTO“ vypadá?

„Jedná se o každotýdenní setkání, kde si povídáme o zajímavých tématech, zkušenostech a pomáháme si. Vše stavíme na hodnotách BEZPEČÍ, KLID, PŘÁTELSTVÍ, SLUŽBA A VZDĚLÁVÁNÍ. Jsem věřící člověk, za vše

vděčím Bohu, to zde akcentuji. Plánujeme také pozvat zajímavé hosty z různých oborů,” sděluje s nadšením Jonáš.

BEZPEČÍ * místo bez předsudků, kde není prostor pro hodnocení, porovnávání a posuzování – komunita, ve které svobodně vyjadřujete sama sebe, autenticky, v bezpečí. Stud a hanba zde nemají moc...

KLID * zpomalení tempa, zastavení se, žádné rozptylování. Místo, kde se odpoutáte od stresu, shonu a tlaku dnešní doby, uvolníte se, odpočinete si, utiší se vnější rušivé vlivy...

PŘÁTELSTVÍ * vytváření vztahů uvnitř komunity, nové vazby, prostor pro sdílení a networking...

SLUŽBA * pomoc druhým uvnitř i mimo komunitu – péče a starost o ně, plnění jejich potřeb i přání, „být tady“ pro ostatní...

VZDĚLÁVÁNÍ * touha být lepším, konzistentní práce na sobě samém, zlepšení se ve svém

@mysafeplace.cz je místo pro inspiraci a energii. V prostorách kanceláří @base4work kousek od Hlavního nádraží Praha je skvělé místo pro setkání. Může tedy přejít vždy kdokoli. Každý je vítán. Kdo má čas a chuť každou neděli od 18h. Pod vedením sympatáka @jonasmotycka nás vždy milé přivítá, nabídne kávu a vodu. Na úvod Meet UP Jonáš řekne o čem budeme diskutovat. Vždy nám něco předá. V druhé polovině je diskuze volnější. Pro naše dotazy. Říct si o pomoc. Svěřit se. Poznat víc lidí a jejich problémy. Být otevřenější. Být v klidu a bezpečí. A to je @mysafeplace.cz

O projektu @mysafeplace jsem věděl už před jeho vznikem, kdy mi můj hodně dobrý kamarád Jonáš vyprávěl, že chce přijít s něčím novým, co tu ještě není. Je to místo přátelství, víry, pohody, radosti a upřímné otevřenosti všem diskuzím. Tento projekt mi pomohl se seznámit, se známou osobností bojových sportů, který mi nabídl pomoc v mých snech. Pokud potřebuješ s něčím pomoci nebo si jenom o něčem popovídat nebo chceš jenom sedět a poslouchat, co se zrovna probírá, je to místo přímo pro tebe. Vždy když budeš opouštět tohle místo, budeš plný energie a radosti do života. Je jedno jestli ti je 15 nebo třeba 80 let. Může přijít opravdu kdokoliv. Najdeš nás v Praze @base4work každou neděli od 18:00. Už teď se na tebe těšíme a pokud dorazíš může se ti změnit celý život....

SPRÁVNÝ START

rozhodně doražte, místa je tu dost,” dodává Jonáš Motyčka.

Sledujte naše profily na Facebooku (Správný start) a nebo Instagramu (@spravnystart), kde vždy najdete konkrétní termín a hodinu setkání po aktuální týden.

daru – poslání, motivace, studium své vášně, brainstorming, posouvání hranic možného...

„Kdokoliv bude v Praze je u nás vítán, cílem je vytvoření platformy pro mladé a to nejen pro ty, kteří prošli ústavní výchovou – takže pokud chcete dorazit s kamarádem, přítelkyní, přítelem, nebo třeba spolubydlícím,

Co zůstává vždy stejné je místo – BASE, budova Churchill I, Italská 2581/67, 120 00 Praha 2.

Tak brzy na viděnou v MY SAFE PLACE!

Jonáš Motyčka

„Budeš brzy odcházet z děcáku? Čeká tě hledání bydlení, práce i další výzvy a dobrodružství samostatného života? Nebuď na to sám/a. Získej svého patrona/patronku.

Patroni a patronky jsou dospělí muži a ženy, kteří tu jsou pro tebe. Dokáží ti poradit s praktickými věcmi, můžeš se na ně kdykoli obrátit, jsou na tvé straně, nesoudí tě, nevychováají a ani nepátrají po tvé minulosti. Můžeš s nimi podnikat i akce, na kterých se spolu domluvíte.

Zkušenosti mladých dospělých, kteří zvládli odchod z dětského domova i díky patronovi či patronce:

- „Patron mi byl psychickou oporou při osamostatnění. Věděl jsem, že mi někdo kryje záda.“ **(David)**
- „Patronka mi pomohla se zdánlivě běžnými věcmi jako nalezení lékaře, založení bankovního účtu nebo sepsání životopisu.“ **(Anna)**
- „Byli jsme kamarádi, pomohl mi a zprostředkoval práci.“ **(Patrik)**
- „Jsem vděčná za svou patronku, protože kdo víc vám dá do života, než člověk, který stojí při vás a nic za to nechce.“ **(Hana)**

Zaujala-li tě možnost mít dospěláka jen pro sebe, tak se na nás obrať a my ti pošleme přihlášku do programu. Můžeš také jet na víkendový kurz 2.– 4. 12. a tam se s patrony a patronkami potkat. A třeba tam i svého patrona či patronku získáš. Pokud se chceš o patronství dozvědět více, tak se podívej na www.ipatron.cz, případně na naše profily na FB či IG: ipatroncz.

Lukáš Talpa
Liga otevřených mužů

PATRON

Budeš brzy odcházet z děcáku?

Čeká tě hledání bydlení, práce i další výzvy
a dobrodružství samostatného života?

NEBUĎ NA TO SÁM. ZÍSKEJ SVÉHO PATRONA.

POZVÁNKY Z yourchance

Jak řešit konflikty?

Setkání mladých bude řešit konflikty. V Praze v hotelu Duo, v Ostravě v Imperialu!

Máš potíže a nevíš, jak z toho? Chceš vyřešit problém, ale nezničit vztahy kolem sebe. Útočí na tebe a ty nevíš, jak se bránit? Přijď a zkusíme dát návod řešení v klidu. Budeme se totiž zabývat řešením konfliktů. Ty nás mohou zastihnout kdekoli a kdykoli, není od věci se na ně připravit. V Praze se setkáme 22.10. v hotelu Duo (Teplická 492, Praha 9). Začátek akce je v 10 hodin, předpokládáný

konec ve dvě odpoledne. V Ostravě se můžeme vidět 29.10. v hotelu Imperial v centru města, taky od 10 do 14.

Občerstvení zajištěno na místě. Hlásit se můžete telefonicky na **777 229 329** e-mailem na **produkce@yourchance.cz**.

Moc se na Vás těší

Jana Merunková a Marcela Dytková

Finančně gramotná a podnikavá škola 2022

Je tu již tradiční podzimní konference Finančně gramotná a podnikavá škola. Učitelé jsou pro školu trvalou hodnotou, a proto je zapotřebí pracovat na jejich kontinuálním rozvoji...

Budeme se věnovat řadě témat a otázek, které se nám v průběhu roku sešli a společně s našimi hosty budeme hledat odpovědi. Dozvíte se také, jaké jsou nové trendy ve vyučování finanční gramotnosti a rozvoje podnikavosti na školách a příklady dobré praxe.

Konference je určena pedagogickým pracovníkům na základních a středních školách a dalším odborníkům z řad školství, podnikatelského sektoru a odborné veřejnosti.

Kdy: 15. 11. 2022, 9-15 hodin

Kde: Hotel Fitzgerald, Vítkova 26, Praha 8

Akci pořádá obecně prospěšná společnost yourchance při svých projektech Finanční gramotnost do škol a Podnikavost.cz.

Další akce v Praze a Ostravě

KAŽDÝ NĚCO UMÍ

Praha

19. 11. (10:00-14:00)
hotel DUO

Ostrava

26. 11. (10:00-14:00)
hotel Imperial

SETKÁNÍ PRO MLADÉ Z DD S HOSTEM

Praha

3. 12. (10:00-14:00)
hotel DUO

Host: herečka Hana Baroňová

Ostrava

17. 12. (10:00-14:00)
hotel Imperial

Host: upřesníme na FB

Podzim je tu, jedem na jablka

Děti našeho domova už díky vlastní bylinkové zahrádce znají některé bylinky a rostliny, ze kterých mohou mít lidé užitek. Abychom si ještě více rozšířili znalosti a vyzkoušeli si, co vše předchází tomu, než se například jablko ocitne na talíři nebo v krabičce na svačinu, využili jsme stejné pozvání od Pavly ke sběru jablek.

Pavla, která sama se svými sourozenci strávila několik let v DD v Uherském Ostrohu, nyní bydlí v Jaroslavicích u Zlína, nám nabídla možnost aktivně strávit říjnovou neděli a vyzkoušet si, co znamená sklizeň jablek.

Děti zjistily, že je potřeba utrhnout jablko i se stopkou a opatrně ho uložit do bedny, tak aby nehnulo a vydrželo co nejdéle. Hoši se seznámili s tím, jak se jablka rozemelou ve šrotovníku a z takto namletých jablek potom v lisu na ovoce vylisovali výtečný jablekový mošt. Protože při práci vyhládne, byl pro děti připraven výborný guláš, jablekový závin ze sklizených jablek a na závěr také opékání špekáčků.

Večer jsme od Pavly odjžděli plní zážitků a nových zkušeností a jako výslušku jsme dostali vlastnoručně natrhaná jablka a výtečný čerstvě vylisovaný jablekový mošt. Děkujeme Pavle za skvěle prožitou neděli a těšíme se, až zase za rok pojedeme – k Pavle na jablka!

strejda František Juříčka
DD Uherský Ostroh

Dramatická dražba Heidelbergu. Výtěžek Správnou pětku šokoval

Společnost Heidelberg, prodejce tiskových strojů, uspořádala na narozeninové oslavě u příležitosti 30. výročí působení na českém a slovenském trhu dražbu obrazu. Ten měl připadnout tomu z hostů, který za něj nabídne nejvíce peněz. Majitelé největších tuzemských tiskáren ale v průběhu vytvořili „kartel“ a částku, kterou měli na nákup obrazu připravenou, nakonec darovali všichni. Díky tomu se vybralo 400 tisíc korun pro spolek Duha Zámeček.

Duha Zámeček tenhle časopis, stará se o volnočasový areál Myšinec a k tomu ještě organizuje akce pro Správnou pětku, partu dětí z DD Příbor, Fulnek, Čeladná, Liptál a Praha-Klánovice.

Heidelberg si jako lídr trhu tiskových strojů pozval na oslavu majitele a šéfy významných tiskáren i další partnery. Obraz o rozměrech 2x1 metr s názvem Polygrafitti – nevšední pohled do tiskárny, který se na slavnosti na Občanské Plovárně v Praze dražil, vytvořil přímo na akci ostravský grafik Petr Olszowy.

„Ačkoliv jsou dražby vždy velkou neznámou, tak v tomto případě se stal malý zázrak. Vyvolávací částku jsme stanovili na 23 000 korun. Po krátké, ale intenzivní dražbě vytvořili hosté z řad zákazníků a partnerů silnou skupinu, která se rozhodla obraz celkově vydražit za 350 000 Kč! Následně se části svého honoráře vzdal i Petr Olszowy a Heidelberg Praha přidal dalších 50 000 Kč, Duha Zámeček tak celkem získala na své aktivity pro dětské domovy 400 000 korun, a to je neuvěřitelná

částka,” popsal průběh dražby marketingový manažer Heidelbergu Jiří Košťál.

Silnou skupinu dražitelů vytvořily tiskárny **TRIANGl, FINIDR, PBTisk, Tiskárna Helbich, TISKAP, POINT CZ** a **Integraf**, přidala se i leasingová společnost **Deutsche Leasing ČR**, přispěl i **Heidelberg**. Následně se skupina rozhodla zanechat obraz Heidelbergu, který dražitelům doručí reprodukci ve zmenšené podobě. *„Všem moc děkujeme. Jsme rádi, že se polygrafický svět spojil a pomohl dobré věci,”* dodal jednatel Heidelbergu Martin Prouza.

Duha Zámeček peníze použije na pořádání akcí Správné pětky. *„Naším heslem je, že místo dáreků dáváme dětem z dětských domovů zážitky. Všechny akce organizuje náš tým zadarmo a ve svém volném čase, ale i tak každý zážitek něco stojí. Takže se nám tato krásná částka bude opravdu hodit, zvlášť v dnešní době rostoucích nákladů,”* poděkovala předsedkyně spolku Ivana Sobolová.

red

Fotoreportáž z dražby na následující dvoustraně

Ostravský malíř, grafik a grafiták Petr Olszowy obraz přímo na narozeninové akci namaloval...

...marketingový manažer Heidelbergu a zároveň dobrovolník Duhy Zámeček ho obratem vydražil...

...a noví majitelé obrazu, vlastníci tiskáren a partneři Heidelbergu, měli z dražby velkou radost...

...stejně jako kluci a holky z dětských domovů, kteří z peněz zaplatí další akce své Správné pětky.

Správná pětka potěšila seniory

Kluci a holky z Duhy Zámeček, kteří jezdí celý rok na Myšinec se svou partou Správná pětka, se rozhodli potěšit seniory.

Už delší dobu jezdí na návštěvy do několika zařízení, kde žijí staří lidé, například do Domova na zámku v Kyjovicích, podbeskydské Adámkovy vily v Raškovících nebo oddělení sociálních služeb nemocnice v Karvině.

Vždy jim upečou buchtu a potěší zajímavým programem, například novocirkusovým představením nebo netradičními hrami, které si do domovů zajeli se seniory zahrát i během svého letního tábora.

Na víkendovky a akce Správné pětky jezdí kluci a holky z DD Čeladná, Fulnek, Liptál, Příbor a Praha-Klánovice. K pomoci seniorům je inspirovala výzva Ministerstva školství, které vyhlásilo grant „Mezigenerační dialog“.

red

Správná pětka založila CIRKUS MYŠINEC

Celotáborovou hru, bodování a další tradiční táborové aktivity nahradil na letošním táboře Duhy Zámeček nový cirkus a streetart. Kluci a holky z DD Fulnek, Liptál, Příbor, Čeladná a Praha-Klánovice i z rodin celý tábor žonglovali, trénovali artistické dovednosti, učili se sprejovat graffiti a za všechny aktivity vydělávali táborové peníze „chechtáky“. S nacvičeným představením vyrazili na konci tábora do domovů pro seniory v Kyjovicích a Raškovících, aby se naučili nejen brát, ale i dávat.

Novocirkusové aktivity zaujaly děti natolik, že po prázdninách odehrály táborové představení také na dětském dni společnosti Kovona System v Českém Těšíně a na obecních slavnostech v Kyjovicích.

Táborové aktivity byly součástí projektu „Vzdělávání cirkusem – Education by circus“, který organizuje se zahraničními partnery z Norska a Islandu ostravský Cirkus trochu jinak.

red

„Děti byly netradičním programem nadšené, od tréninků v cirkusovém šapitó až po výuku sprejování. A cirkusová vystoupení je tak nadchla, že jsme hned začali shánět akce, na kterých by mohly vystoupit na podzim. Vypadá to, že na novocirkusové vlně pojedeme ještě několik měsíců,“ popsala atmosféru předsedkyně Duhy Zámeček Ivana Sobolová.

Open Gate

Otevřená brána budoucnosti

Gymnázium
a základní škola

#Všestranný rozvoj

Kvalitní vzdělání dělá ze života
velkou příležitost.

- česká i mezinárodní maturita IB
pro pokračování v dalším vzdělávání
- studentské koleje s celodenním
stravováním a sportovním zázemím

opengate.cz

+420 724 730 512

info@opengate.cz

#Dny otevřených dveří

10. 11. 2022 a 26. 01. 2023

Můžete nás navštívit i jindy.

#Stipendium

Velkorysý stipendijní program
Nadace The Kellner Family Foundation
pro studenty osmiletého gymnázia.

kellnerfoundation.cz/open-gate

+420 224 174 462

info@kellnerfoundation.cz

The Kellner
Family
Foundation

Open
Gate
School

OPEN GATE – gymnázium a základní škola
Na Návsí 5, 251 01 Babice, Říčany u Prahy

JEŠTĚ ZAPNOUT!

scénář: Radeček & Helmut

kreslí: Helmut & Radeček

hrají: Cibule & Kebule

HOROSKOPY

Blíženče,

zuby si čistí pouze levou rukou. Pokud to vydržíš týden a neporušíš tuto Helmutovu astrologickou radu, pak tě příští léto ani jednou nekousne hovado.

Býku,

pod vesmírnou tíhou konstelace Venuše a Saturnu se otevírá pátý dóm poznání a v něm tajná znamení ukrývající pradávnou radu tvému pokolení: nikdy nežvýkej Pedro, jinak tvá duše propadne temnotě.

Rybo,

pokud tě něco trápí, tak to nech plavat.

Vodnáři,

jestli vydržíš celý zítřejší den bez mobilu, stane se zázračná věc a nikdo tě za celý den nenaštvě blbou zprávou nebo prudícím telefonátem.

Lve,

podívej se z okna na nejbližší strom. Spočítej všechny listy, které jsou na něm. Pokud ti vyjde liché číslo, přileti k tobě v noci bájný okřídlený kůň Pegas. Pokud napočítáš sudé číslo, unesou tě mimozemšťani.

Raku,

vezmi si jakoukoliv knihu, otevři ji na náhodné stránce a přečti si první slovo vlevo nahoře. I když to tak možná nevypadá, v tom slově se ukrývá moc důležité poselství pro tebe.

Kozorohu,

hvězdy ti radí, ať si dáš pod polštář tři kaštany. Pokud s nimi budeš spát aspoň měsíc, splní se tvým třem nejlepším kámošům jejich tři největší přání.

Štíře,

v příštích deseti dnech nic nedělej a nic neřeš, nepracuj, ani se neuč. Jenom lenoš! Jestli to porušíš, čeká tě 100 dnů smůly.

Střelče,

pokud se chceš brzy šťastně zamilovat, vyčkej na první den po nejbližším úplňku, obleč se, obuj se, navoň se, učeš se a běž ven pouštět draka!

Berane,

už brzy potkáš nádherného miláčka, kterého budeš chtít za každou cenu sbalit. Tak nic nenechávej náhodě a připrav se – co nejdřív běž k holiči, ostříhej si nehty a vyčisti zuby.

Váho,

jsi jediné znamení, které prožije hezčí podzim, než bylo léto. Čeká tě krásné období naplněné slastí a požehnáním.

Panno,

jejda, nezlob se, ale úplně výjimečně mně tentokrát na tebe nezbyl čas, tak budeš mít horoskop až příště, jů?

JAZYKOVÉ OKÉNKO

abychom v Zámečku měli co nejméně chyb

Nejčastější pravopisnou chybu ve valích
malířských štítcích, receptárech, básničkách
a vprávech do (ne)je) tohoto řádku Zámečku:

SEM/JSEM

A proč?

Jsem je tvar slovesa být pro 1. osobu čísla jednotného v přítomném čase, používáme ho, pokud chceme říci, kde se nacházíme, jak se cítíme a podobně.

Slovo sem je příslovce, které nám určuje místo, kam se má někdo postavit, něco tam položit a podobně. Odpovídá nám na otázku: kam?

Ilustrace: Zámečka a studentka Jazykové školy na Ostravské univerzitě

Básnička pro Máňu i Toníčka

17. října

Kdo to v koutě naříká?
To je naše **Hedvika**.
Kousla se do rtu,
když jedla dortu.

19. října

Myslím na **Míšu**,
k svátku jí píšu,
kreslím jí z lásky
malé obrázky,
obrázky růžové
s nápisy YOU LOVE.

28. listopadu

Kdo se to k nám žene?
To je přece **René!**
Ptám se, co se stalo?
Prý se o něm psalo!
Čet' o sobě v Právu
tučně psanou zprávu,
psali v jednom řádku
o Reného svátku!

20. a 25. listopadu

Dneska máme **Katku**,
koupil jsem jí k svátku
kliku do dveří,
ať mi uvěří,
že se mnou
bude mít kliku,
bude volat:
Božský Niku!
Jen ty jsi pro mě
ten pravý,
jsi chytrý a máš
i svaly.

30. listopadu

Dnes je svátek **Ondřeje**,
ten se ale poměje,
až mu dáme překvapení,
které chvíli je, pak
není,
dáme mu totiž pár piv,
ať se směje jako dřív!

Helmut

Ahoj Zámečata,

máte z něčeho radost? Těšíte se na něco?

Ani bych se nedivil, kdybyste odpověděli NE. Skončily prázdniny, léto, teplo a strašně rychle přišel studený podzim. Brzy se stmívá a k tomu všemu začala škola.

Jenže, i když to vypadá, že důvodů k radosti teď opravdu není moc, takhle to nemůžeme přece nechat. Pryč s depkou a smutkem. Je potřeba si radost udělat. Jak? To vám neporadím, protože každému udělá radost něco jiného.

Pokud náhodou nemůžete přijít na nic, co by vám radost udělalo, zkuste se aspoň na něco těšit. Očekávání něčeho hezkého je vlastně taky druh radosti. Každý určitě vymyslíte něco, na co se můžete těšit. Na dobrou večeři, na výlet, na oblíbený seriál, na nové boty, na zprávu od kámoše nebo třeba na Vánoce.

Věřím, že určitě všichni přijdete na něco, na co se budete těšit. A samozřejmě budu moc rád, když mezi těmi věcmi bude i příští číslo Zámečku.

Ondřej Helmut Polák